

Treball de fi de grau

Títol

Autor/a

Tutor/a

Grau

Data

Full Resum del TFG

Títol del Treball Fi de Grau:

Autor/a:

Tutor/a:

Any:

Titulació:

Paraules clau (mínim 3)

Català:

Castellà:

Anglès:

Resum del Treball Fi de Grau (extensió màxima 100 paraules)

Català:

Castellà:

Anglès

AGRAÏMENTS

Gràcies a Juan José Perona Páez per encaminar la meva idea i ajudar-me en tot el necessari per dur-la a terme, i a Òscar Andreu i Òscar Dalmau per la seva amabilitat, comprensió i per dedicar part del seu temps a contribuir en aquesta investigació. Sense ells no hauria sigut possible fer aquest projecte.

* * *

ÍNDEX

Introducció	4
<u>1. MARC TEÒRIC</u>	6
1.1. El ritme sonor	6
Concepte de ritme en el marc de la comunicació sonora	6
Ritme i percepció	7
Estructures rítmiques sonores	9
Estructura rítmica interna	10
Estructura rítmica harmònica	11
1.2. Informació radiofònica i el ritme	12
Ritme i gènere	12
Patrons rítmics imperants als radiodiaris (matí migdia, vespre i nit)	17
Els informatius de RAC1	20
1.3. L'informatiu “La Competència” de RAC1	21
Fitxa tècnica	21
Característiques generals	22
Objectius del programa	23
<u>2. Metodologia</u>	25
2.1. Objecte d'estudi	25
2.2. Criteris metodològics	26
<u>3. Investigació de camp</u>	27

3.1. Interpretació dels resultats	27
Estudi de l'estructura rítmica interna	27
Estudi de l'estructura rítmica harmònica	33
El cas de "La Competència"	36
 Conclusions	 39
 Bibliografia	 41
Articles periodístics	42
Documents en línia	42
Webgrafia	42
 Annexos	 44
Annex 1- Taula comparativa de programació: RAC1 i Catalunya Ràdio.	45
Annex 2- Transcripció de fragments dels programes de RAC1.	48
Annex 3- Càlculs de dades de l'Annex 2.	61
Annex 4- Anàlisi de 30 minuts de "La Competència" de RAC1.	62
Annex 5- Entrevista a "Els Òscars".	81

INTRODUCCIÓ

Existeixen cinc tipus d'estructures rítmiques estudiades a la ràdio: la interna, l'harmònica, la melòdica, la patronal i la global (Perona, 1992). De totes elles, l'objectiu d'aquest treball és dur a terme un estudi de les dues primeres en els programes de ràdio informatius i d'entreteniment -també anomenats d'actualitat amb humor-. La investigació consisteix en una anàlisi exhaustiu dels components sonors i la vinculació d'aquests amb els ritmes biològics o circadianis. Aquest concepte fa referència, a grans trets, a la percepció humana condicionada per una espècie de rellotge intern que fa augmentar o disminuir factors biològics davant d'uns estímuls concrets, com podria ser escoltar un programa radiofònic. A partir de l'estudi de 21 fragments radiofònics de RAC1 (la Ràdio Associació de Catalunya) i de 30 minuts d'un dels seus programes, "La Competència" s'aporten deduccions significatives i s'amplien els coneixements actuals en aquest assumpte. La selecció d'aquesta emissora és degut al fet que és la més escoltada a Catalunya segons dades del EGM.

Es té interès en aquesta temàtica per la peculiaritat d'aquest mitjà de comunicació, la ràdio, el qual té la funció de crear 'imatges' en el receptor únicament a partir del so. A més, a part de ser la font d'informació per excel·lència durant gran part de la història, la característica més atractiva de la ràdio és que permet una hibridació interessant dels gèneres. És a dir, el mitjà ofereix l'oportunitat d'experimentar amb els recursos, siguin pocs o molts, i crear productes variats, diferents, creatius... Com és el cas de programes d'actualitat amb humor que pretenen entretenir a partir de la distorsió de la realitat combinant veus amb músiques, sons i silencis. Aquestes peculiaritats que ofereix la ràdio resulten captivadores en aquest estudi i la curiositat de definir els conceptes aplicats al cas en concret és molt engrescadora.

És imprescindible treballar adequadament el ritme radiofònic per aconseguir una bona percepció per part de l'audiència i, és precisament per aquesta raó que cal, primer, definir l'actual situació. Per això, s'han seleccionat minuts radiofònics de l'emissora privada catalana i s'han transcrit, de manera que s'han calculat el nombre de paraules locutades per minut -estructura rítmica interna- i identificat els components sonors -harmònica-.

És per aquest motiu que el treball pretén:

1. actualitzar i ampliar la informació d'aquest àmbit, ja que l'estudi de les estructures rítmiques esmentades està poc treballat i no especialment desenvolupat en el context radiofònic,
2. examinar les diferències rítmiques entre l'oferta informativa i d'entreteniment,
3. analitzar, en particular, el programa de "La Competència" de RAC1, i
4. vincular la investigació als ritmes biològics.

Els estudis previs a aquest projecte són escassos però sí que n'hi ha de destacables com és el cas de A. Balsebre el 1981, qui va definir el ritme com la periodicitat percebuda; A. Merayo el 1992 qui va posar en joc la locució i els seus elements; i també el cas de M. Gutiérrez i J. J. Perona l'any 2002, que van explicar el concepte del ritme audiovisual. En concret, sobre les estructures interna i harmònica cal remarcar el treball de 1994 d'A. Balsebre, el de M. Cebrián de 1994 i el de A. Huertas i J. J. Perona de 1999. Amb aquesta base bibliogràfica s'ha introduït la temàtica i s'han pogut definir totes les idees importants per executar la tasca d'investigació. A més a més, per complementar l'estudi s'ha pogut comptar amb una entrevista als directors i presentadors del programa seleccionat que s'emet de dotze a una del migdia a RAC1.

La panoràmica global del treball s'ajusta a una lògica específica, ordenada i organitzada de tal manera que sigui intuïtiu seguir el procés d'investigació:

1. el marc teòric: que agrupa i defineix tots els conceptes imprescindibles per dur a terme el projecte,
2. la metodologia: part responsable d'establir tots els criteris utilitzats i els passos que s'han seguit,
3. la investigació de camp: on es recull la recerca, les dades obtingudes i s'interpreten els resultats,
4. les conclusions: amb l'objectiu de diagnosticar la situació, detallar les aportacions més significatives i posar perspectiva de futur.

Sense més dilació, a continuació s'exposa una recerca on es recuperen conceptes establerts fa anys, amb data del 2002 el més recent, i on s'apliquen a l'actual i destacat programa "La Competència". Amb l'objectiu principal d'aportar coneixements en la temàtica i traslladar els conceptes al món radiofònic.

1. MARC TEÒRIC

1.1. El ritme sonor

Segons el Diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans (DIEC) el **so** és “la impressió produïda en l'òrgan de l'oïda per les vibracions elàstiques d'un cos que es propaguen en tots els medis materials en forma d'ones”. En la mateixa entrada del diccionari es distingeix: so agut o alt, greu o baix, l'altura o to, la intensitat i el timbre. Amb un conjunt de sons ordenats i significatius s'obté el missatge sonor. Aquest conforma l'anomenat **llenguatge sonor**, compost de: la paraula, la música, els efectes i els silencis (Martínez-Costa, Díez Unzueta, 2005). La unió dels quatre elements caracteritzen el missatge i el fan, variant de la seva combinació, més dinàmic o monòton, més àgil o més pesat, de més fàcil comprensió o no... És per això que, la barreja canviant dels factors comunicatius dotarà el missatge de més o menys ritmicitat, és a dir, es percebrà el concepte anomenat **ritme**.

“Molt i constantment es parla de ritme, per qualsevol motiu, i sovint sense tenir-ne cap. Vagament se sap el que pot ser, se sent encara més vagament, i com més nebulosa roman la sensació que d'ell se n'ha tingut, més sembla que s'alimenta d'ell un respecte barrejat de fetitxisme. Se'l considera una espècie de divinitat omnipotent, disposada a complir tots els miracles per tal que s'invoqui el seu nom.” (Jean d'Udine, citat a Mitry, 1984: 339)

Tal com afirma d'Udine, es parla sovint del ritme en molts entorns: des del ritme de vida i de feina, del ritme respiratori i cardíac, fins al ritme de la música i del vent. Aquest estudi se centra en les definicions que pertanyen al context exclusiu de la comunicació sonora.

♦ Concepte de ritme en el marc de la comunicació sonora

Els diccionaris actuals defineixen el concepte, en les primeres entrades, de les següents maneres. La Real Academia Española (RAE): “ordre compassat en la successió o esdevenir de les coses”, “sensació perceptiva produïda per la combinació i successió regular de síl·labes, accents i pauses en l'enunciat, especialment en el caràcter poètic” i “proporció guardada entre els accents, pauses i repeticions de diversa duració en una composició musical”. El DIEC: “proporció de temps entre diversos sons, moviments, fenòmens o actes repetits”, “en una successió de sons, síl·labes, batecs, etc., manera de succeir-se i d'alternar forts i febles, llargs i breus (...)”.

En observar les diverses definicions resulta evident que el concepte comú en elles és d'ordre i/o successió. En els primers pensadors no va ser diferent, ja es va reconèixer

l'organització com un factor clau en el **ritme**. En les Lleis de Plató s'intueix la definició d'ordre en el moviment i, autors posteriors incorporen la velocitat com a idea cabdal en la definició del ritme. Així doncs, sense anar tan lluny, a mitjans del segle XX, certs autors ja ho entenen com una repetició dels elements d'un fenomen, en un ordre i una periodicitat concrets, al llarg del temps (Hennebert, 1968; Malmberg, 1968). D'altres més actuals comparteixen la manera de concebre la idea i entenen que el ritme és simplement una periodicitat percebuda (Piusservien, 1930; Balsebre, 1981).

Però, depenent del context, les definicions anteriors seran més o menys encertades. L'objecte d'estudi està dotat de diferents perspectives, és a dir, si es transporten les explicacions anteriors a l'entorn radiofònic, s'observen discrepàncies. S'entén que, en la ràdio, cinema o televisió, allò amb ritme és quelcom que combina estructures, trenca la monotonia i, en conseqüència, resulta més agradable i distret. Per tant, es considera ritme audiovisual allò que és capaç de mantenir, atraure o recuperar l'atenció dels oients, d'informar sobre l'estat anímic dels emissors, despertar sensacions i emocions als receptors (Gutiérrez García i Perona Páez, 2002).

♦ Ritme i percepció

En recuperar la definició concebuda per Piusservien l'any 1930 i Balsebre l'any 1981, el ritme és una periodicitat percebuda, s'observa el nexa entre el concepte i la percepció. El segon autor, més endavant, va indagar en el ritme radiofònic explícitament i va incorporar la subjectivitat en l'explicació:

“(...) el ritme existeix externament al subjecte de percepció com una dimensió més que ens ajuda a mesurar la composició d'un text sonor però, existeix també, en l'interior de tots nosaltres, subjectivament, com una sensació més que percep el radiooient i que determina una resposta orgànica i afectiva.” (Balsebre, 1994: 69)

A través de diferents sentits (físic-objectiu, estricte, subjectiu i objectiu) Armand Balsebre, conclou que “la percepció és el coneixement sensorial complet d'un objecte. (...) és un acte totalitzador, d'integració sensorial” (Balsebre, 1994: 197). Aquest procés el trasllada a la radiofonia i el defineix com “una aprehensió de formes sonores ininterrompudes en una seqüència, (...) la proporció en què són percebudes les diferents seqüències sonores” (Balsebre, 1994: 69).

En la comunicació s'identifiquen set elements: emissor, receptor, missatge, codi, canal, context i situació. Així doncs, l'acte de percebre significa descodificar un missatge enviat. S'entén que, en el context radiofònic, l'oient percep la informació quan resol el codi que

emet el locutor i, acte seguit, procedeix a la interpretació del missatge. “El coneixement o familiaritat amb el codi radiofònic resulta, així, un factor principal en la dinàmica associativa i perceptiva que posa en marxa el radiooient en la interpretació del missatge” (Balsebre, 1994: 219). A més a més de descodificar el codi enviat pel locutor, l'oient percep la resta d'informació que conté el missatge, com per exemple, l'estat d'ànim de l'emissor. Cal tenir en compte que en la locució s'identifiquen quatre factors elementals: la vocalització, l'entonació, el ritme i l'actitud (Merayo, 1992). Gràcies a la capacitat extrasensorial, el radiooient, a partir de la combinació de tota la informació rebuda, pot construir una imatge: l'anomenada **imatge auditiva** (Balsebre, 1994).

Aquesta imatge auditiva podrà ajudar a l'oient a percebre allò que rep de manera més o menys àgil i, a recordar-ho més o menys temps. Per això, alguns autors dedicats a l'estudi d'aquesta temàtica s'han centrat en esbrinar els tipus d'elements que intervenen en aquest complex procés. Armand Balsebre identifica els factors de percepció del llenguatge radiofònic i els classifica en: factors psicofisiològics -memòria i atenció-, factors comunicatius i factors socials. Els primers són aquells “determinants en el procés d'associació d'idees” (Balsebre, 1994: 199). Dins del grup n'identifica, primer, la memòria; on diagnostica una estreta i forta relació entre sensació i record. I, segon, l'atenció; difícil de definir i classificar però distinta en cada oient depenent de complexos elements. L'atenció és “inherent i externa alhora a l'acte comunicatiu radiofònic” (Balsebre, 1994: 219). D'alguna manera, l'atenció de l'oient es veurà afectada per qualsevol recurs expressiu/comunicatiu que s'emeti (des de les paraules i el to amb què es diuen, fins als silencis i el so ambiental que és percebut), tenint en compte que, en cada receptor, influirà de manera diferent. Els factors comunicatius de percepció s'associen directament amb el codi, com s'ha mencionat anteriorment. Balsebre ja destaca la següent aportació de Manuel Martín Serrano: “els codis de la comunicació determinen el significat que rebrà el discurs comunicatiu” (Serrano, 1981: 19). L'explicació condueix a la percepció de l'oient per familiaritat amb el codi emès. Per últim, els factors socials de percepció s'entenen com l'anàlisi per part del receptor dels codis culturals i de l'imaginatiu col·lectiu (Balsebre, 1994).

De tots aquests factors se'n deriva la deducció següent: la percepció és exclusivament individual i diferent en cada persona, també canviant al llarg del dia -matí, migdia, tarda o nit- i al llarg de la setmana -de dilluns a diumenge-. Un aspecte molt important a destacar per tal de complementar la deducció anterior és el **ritme biològic** o circadiari. El cos humà, de la mateixa manera que la majoria d'éssers vius, està sincronitzat amb un cicle

que condiciona el nivell d'activació, metabolisme, ritme cardíac, temperatura i activitat hormonal. És una espècie de rellotge intern que fa augmentar o disminuir els factors anteriors a mesura que passen les hores d'un dia. "La major part d'aquestes activitats arriben al seu punt òptim durant el dia (regularment cap a la tarda) i toquen el seu punt inferior cap a la nit, mentre dormim" (Gerrig i Zimbardo, 2005: 149). El que regula aquest cicle -d'aproximadament 24 hores- és la llum solar i pot alterar-se, provocant cansament, somnolència, vigília... Un desajust d'aquest estil s'acostuma a produir en viatges de llargues distàncies, on es percep una realitat que no concorda amb el cicle habitual del cos. Quan ocorre, el cos reajusta el rellotge i s'adapta al nou cicle. Justament per aquest raonament, és de gran importància elaborar un guió per un programa de ràdio tenint en compte el moment del dia en què s'emetrà. La percepció d'un mateix text serà diferent si l'oient el sent a primera hora del matí -amb les funcions més actives- o a última hora del dia -quan han disminuït el metabolisme i les altres activitats biològiques.

♦ Estructures rítmiques sonores

Així doncs, la percepció del missatge està influïda en la seva major part pel ritme, a banda dels altres factors mencionats en l'apartat anterior. Aquest concepte, ja explicat i desenvolupat prèviament, s'ha entrellaçat amb els termes de moviment i velocitat. Però, quan identifica el receptor una locució de ritme ràpid o lent? El punt mitjà entre les dues velocitats està en un patró biològic (que forma part dels ritmes circadianis anteriorment explicats): el ritme cardíac marca la velocitat estàndard. "Tot aquell ritme allunyat del ritme cardíac no significa que no sigui gratament percebut, sinó que induirà a la noció de més ràpid o més lent" (Balsebre, 1994: 70-71).

Aquest estudi se centrarà en el factor inevitable del ritme específicament en la locució i es parteix de la base que, per tal d'evitar la monotonia en un discurs, caldrà combinar estructures i obtenir un producte més atractiu, entretingut, variat i agradable. Existeixen cinc tipus d'estructures rítmiques estudiades a la ràdio: interna, melòdica, harmònica, patronal i global (Gutiérrez i Perona, 2002: 115). De totes elles, aquesta recerca se centra en la interna i en l'harmònica però, prèviament, és necessari distingir-les amb una breu descripció de totes elles.

L'**estructura rítmica interna** està "delimitada per la duració dels grups fònics i per la longitud de les pauses que els separen (...) juntament amb la longitud temporal de les síl·labes" (Gutiérrez i Perona, 2002: 116). L'**estructura melòdica** és "l'entonació de les unitats melòdiques i els contrastos que es produeixin entre elles" (Gutiérrez i Perona, 2002: 117). L'**estructura harmònica** "s'origina quan entren en joc substàncies procedents

de dos o més components del llenguatge radiofònic” (Gutiérrez i Perona, 2002: 118). L'**estructura patronal** és la que s'obté en combinar les tres anteriors i és “la que marca la identitat d'un programa (...) si amb la posada en antena s'ha buscat la reflexió, la intriga, etc.” (Gutiérrez i Perona, 2002: 120). Per últim, l'**estructura global** és “la que permet a l'oient percebre el grau de *ritmicitat* que caracteritza l'oferta d'una estació radiofònica (...), que denota la identitat de tota l'emissora” (Gutiérrez i Perona, 2002: 120-121).

♦ Estructura rítmica interna

Per tal d'aconseguir una sensació de dinamisme i asimetria sonora-auditiva, cal fixar-se en els principals factors que defineixen l'estructura rítmica: el muntatge, la superposició i/o juxtaposició d'elements sonors i no sonors, la repetició de les substàncies anteriors i la seva permanència en antena (Huertas i Perona, 1999).

Tot i considerar aquests elements en el discurs, val la pena no oblidar la gran importància de les variacions rítmiques de la veu de l'emissor. Per comprendre aquest factor rellevant caldrà partir de la següent afirmació: de la mateixa manera que les notes són la unitat rítmica més bàsica en la música -en una cançó-, caldrà considerar, també, que les sil·labes ho són de les paraules (Fraisie, 1976; Llorca, 1989). I, a continuació, definir els grups fònics com “la part mínima de l'enunciat dotada de significat diferenciat i situada entre dues pauses” (Huertas i Perona, 1999: 118).

Així doncs, a l'hora de decidir la rapidesa amb la qual pronunciar un discurs, l'emissor haurà d'observar si el que descriu requereix una velocitat major o menor. D'aquesta manera aconseguirà transmetre la sensació adequada i ajudar a l'oient a crear una imatge auditiva -definida en l'apartat d'aquest treball, *Ritme i percepció*- més fidel a la realitat.

Per exemple, si un locutor de ràdio ha de retransmetre un partit de futbol, haurà d'accelerar la locució dels grups fònics quan la pilota s'apropi a la porteria, ja que el moviment en el camp serà ràpid i la sensació tensa. En canvi, la locució serà més lenta i amb pauses més perllongades quan els jugadors estiguin quiets o no hi hagi gaire moviment, ja que la situació serà tranquil·la i calmada. Si la velocitat que adopta l'emissor en narrar uns fets no concorda amb la real, el receptor crearà una imatge errònia del que s'explica i, en conseqüència, la comunicació serà ineficaç. Seguint amb l'exemple anterior, si el locutor retransmet un gol amb un ritme lent, la sensació del receptor serà d'un jugador que ha marcat mentre caminava tranquil·lament pel camp de joc.

Per tant, “el ritme expositiu està en funció de la fluïdesa dels fets, idees i dades, i de la unitat del pensament” (Cebrián, 1994: 411). Dit d'una altra manera, l'estructura rítmica interna és el punt d'unió entre la manera en què l'emissor relata una informació i

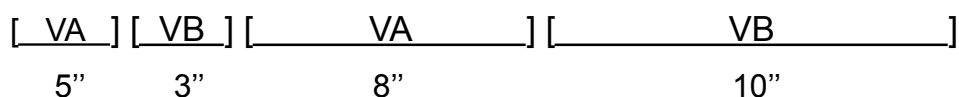
l'esdeveniment real que locuta; entre la locució i el moviment de la realitat; "un component icònic entre la veu i la realitat" (Rodríguez, 1984: 138).

Ara bé, és important no creure que ritme és sinònim de velocitat. Per exemple, si una notícia es locuta per complet a una gran velocitat succeiran dos fets inevitables en l'oient: u, la quantitat i rapidesa d'informació farà que no assimili les dades i, dos, perdrà el fil de què es diu i provocaran fatiga i avorriment. En contraposició, si la velocitat de locució d'una notícia és molt lenta l'oient ràpidament perdrà l'interès en allò que es diu. Per tant, el bon ritme es construeix en intercalar velocitats. Fragments de frase més accelerats i d'altres més lents. D'aquesta manera se sorprèn el receptor, es dosifiquen les informacions i no resulta monòton.

♦ Estructura rítmica harmònica

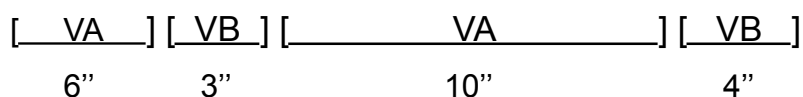
Si bé és cert que l'estructura rítmica interna tenia en compte només, a grans trets, un element: la rapidesa o lentitud de la veu de l'emissor per transmetre una informació, l'estructura rítmica harmònica tindrà en compte dos o més elements comunicatius. És a dir, el ritme harmònic és "la combinació successiva d'unitats segmentades de natura sonora distinta que construeix la base rítmica" (Balsebre, 1987: 232-233).

Com s'aconsegueix un ritme harmònic? Doncs la clau es troba en la combinació periòdica de les veus, és a dir, de la locució. Suposat el cas de trobar-se un oient escoltant un diàleg entre dues persones, reconeixerà dues veus -veu A (VA) i veu B (VB)-. En elles identificarà, independentment, quan se senten i quan no, de manera que cada veu tindrà instants de presència i instants d'absència. L'oient percebrà major ritme harmònic quan existeixi un equilibri entre els instants de presència i d'absència en ambdues veus. Tal com s'ha exemplificat mitjançant els segons (") com a mesura en el següent esquema: (elaboració pròpia, inspirat en la versió de Balsebre, 1994: 79-80)

La Veu A (VA) apareix tretze segons en total i està absent uns altres tretze. De la mateixa manera, la Veu B (VB) també està present i absent tretze segons en cada cas, així que, la sensació de periodicitat és percebuda correctament.

En canvi, si es tracta d'un desequilibri entre instants, és a dir, que hi hagi major presència de la veu A i menor de la B o, dit d'una altra manera; que hi hagi més absència de la B que de la A, l'oient percebrà menys periodicitat.

En aquesta situació la suma dels segons d'aparició de la VA és de setze i de la VB de set segons. El desequilibri també s'aprecia, lògicament, en els instants d'absència de veus: la VA set segons i la VB de setze. La percepció de l'oient, en aquest cas, serà l'oblit de la segona veu i dotarà de protagonisme exclusiu la primera (Balsebre, 1994).

Cal remarcar que, els esquemes elaborats són per entendre la dinàmica seqüencial de què es parla i no significa que sempre hi hagi d'haver una suma exacta dels instants per aconseguir un equilibri o detectar un desequilibri. El concepte important és la periodicitat d'aparició i absència dels elements comunicatius. Per tal d'aportar més ritmicitat al relat, caldrà valorar el desequilibri. És a dir, si l'estructura i duració de les veus es repeteix exactament igual al llarg d'un període el radiooient percebrà monotonia, en canvi, si es varia la duració dels elements de manera desigual es crearà un missatge atractiu i sorprenent. Per tant, el desequilibri genera expectació, ja que trenca la monotonia de la conversa.

Arribats a aquest punt, convé situar el concepte d'estudi en un altre marc. L'explicació anterior fa referència a un context, més aviat, conceptual i dotat d'un sentit més estricte i normatiu, aplicable a la detecció de més o menys periodicitat. L'altre marc rellevant d'aplicació i, alhora complementari amb l'anterior, de l'estructura rítmica harmònica és la combinació de ritmes entre components de la comunicació per traslladar sensacions al receptor. Sensacions com la tensió dramàtica, la calma, l'acceleració de l'acció, etc.

És per això que l'estructura rítmica harmònica vindrà també condicionada per les diverses estructures internes dels components que apareguin "en escena". En funció de la sensació pertinent en cada esdeveniment relatat, es duran a terme canvis en el temps i, l'anomenada, **evolució rítmica**. En forma d'exemple; l'emissió d'un programa informatiu de ràdio contindrà evolucions rítmiques cada vegada que acceleri elements en l'entradeta d'una notícia per generar tensió i, aquests contrastaran amb la relaxació en l'explicació de l'esdeveniment complet. (Gutiérrez i Perona, 2002).

1.2. Informació radiofònica i el ritme

♦ Ritme i gènere

Recuperant l'aportació d'Arturo Merayo Pérez, el **ritme** és un dels elements fonamentals de la locució, juntament amb la vocalització, l'entonació i l'actitud. Així doncs -pel que fa al llenguatge verbal- el ritme d'un programa de ràdio no ha de ser ni massa ràpid -ja que provoca tensió que l'oient no podrà suportar, ni massa lent, que contribueix al desinterès-

(Merayo, 1992). Qualsevol dels elements comunicatius sonors (paraula, música o efectes/ sons) es transformen en veritables mitjans creatius quan s'apliquen per crear un ritme trepidant i, en conseqüència, doten el missatge de gran força expressiva (Arnheim, 1957). En el cas de la ràdio, en combinar els quatre fonaments de la locució de la manera més atractiva, s'aconsegueix apropar la radiofonia a l'art. Això sí, tenint en compte les regles següents que proposa Merayo: “una, que les veus (...) han d'estar clarament articulades. Dos, que les veus s'han de produir i aturar de cop (...). Tres, que s'han d'espaiar, amb habilitat suficient, bé en el temps, bé en la quantitat per tal que unes no tapin a les altres impeding la realització de l'ambient” (1992: 144). Tot i que la ràdio no es considera un art, la bona combinació de tots els aspectes mencionats poden transformar una simple locució de fets en un “espectacle” sonor, expressiu, valuós i apassionant. Cal remarcar, també, que l'art és molt relatiu i subjectiu i, és per això que hi ha autors a favor i en contra del tema. A més, al llarg de la història de l'audiovisual també hi ha hagut, inevitablement, canvis de prioritat i preferència de gustos. De la mateixa manera que ha evolucionat, els conceptes han anat canviant de significat.

El gènere és un d'aquests conceptes del camp audiovisual modificables de significat en el temps i, a més, influenciat pel ritme. A l'inici de la ràdio, l'oferta de programes era molt escassa i, el terme **gènere** els classificava en: informatius, dramàtics, concursos i musicals (Huertas i Perona, 1999). A mesura que evolucionava, l'oferta s'anava ampliant i es barrejaven gèneres amb, cada vegada, més varietat de formats.

“En el terreny de l'informatiu van aparèixer el magazín, el butlletí, el reportatge, el documental, el debat, la tertúlia... En l'àrea dels concursos, s'inclouen el concurs-humor, concurs de preguntes culturals... En els musicals, espais especialitzats a informar, en donar a conèixer la història d'un estil o en programar les novetats discogràfiques. I en respecte als dramàtics, després d'una etapa amb escassa presència, sembla que tornen a incloure's a les graelles radiofòniques tot i que ja no com a programa, sinó com una secció dins d'altres espais.” (Huertas i Perona, 1999: 32)

Tan bon punt es va observar el gran ventall de possibilitats que s'obria a la ràdio combinant gèneres, afegint seccions de natura diversa, etc. *Euromonitor*, un grup d'investigació del Departament de Comunicació Audiovisual i Publicitat de la Universitat Autònoma de Barcelona, va llençar dos nous conceptes: macro-gènere i micro-gènere. El primer fa referència a la idea més general i d'ell en deriva una primera classificació de deu **macro-gèneres** en funció de l'objectiu predominant del programa: Informació, Música, Entreteniment, Ficció, Esport, Religió, Cultura, Participació, Divulgatiu i Divers. Dins

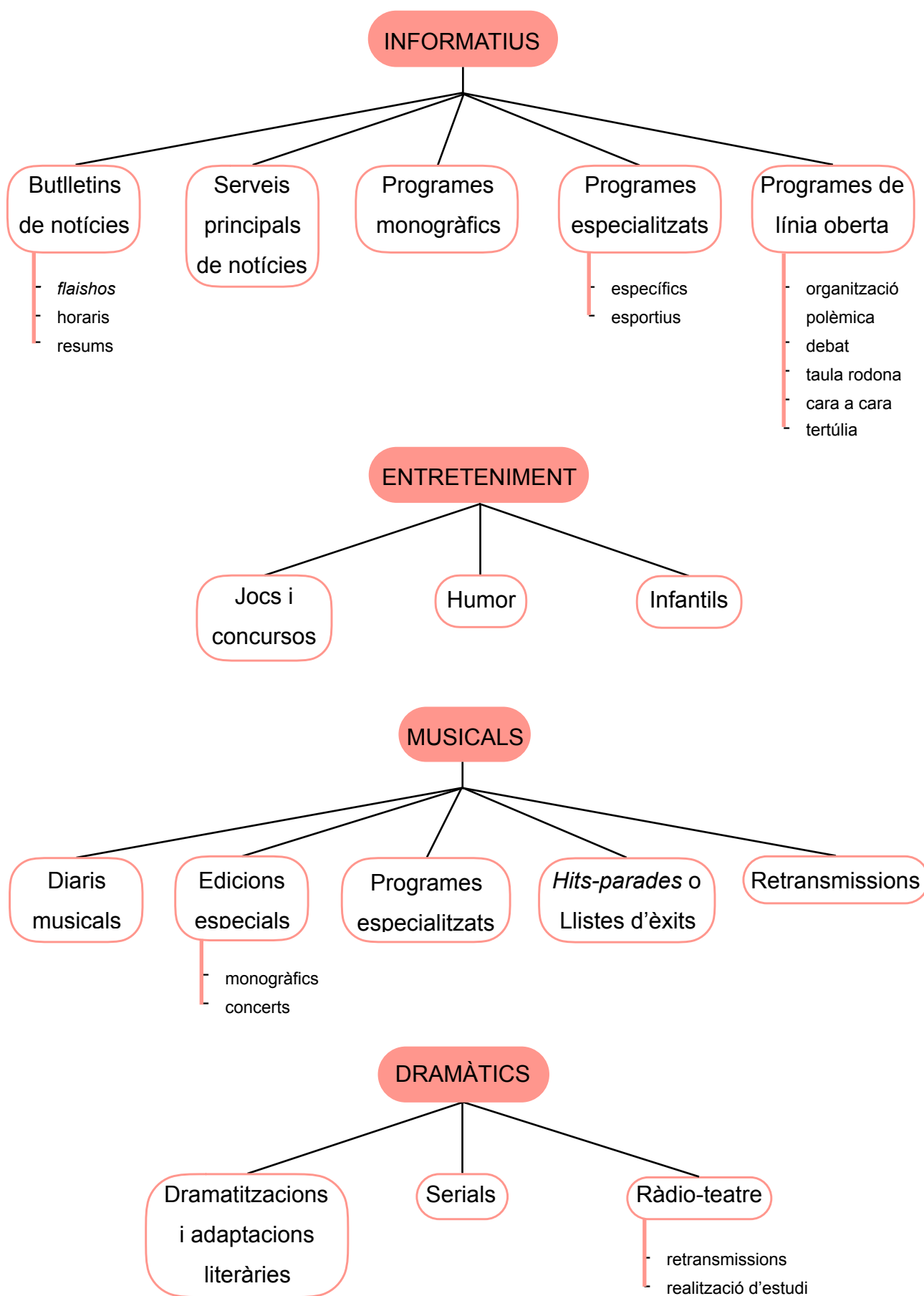
d'aquest se'n distingeixen els **gèneres**; el macro-gènere de la informació inclou el debat, l'entrevista, el radiodiari... I el segon concepte classifica programes -dins d'un gènere del macro-gènere- en funció de la temàtica. Per exemple, en els programes d'informació, s'identifiquen els **micro-gèneres** de política, economia, societat... En el cas de la ficció, poden ser de comèdia o drama, etc. Per tant, la classificació inicial és el macro-gènere, en ell el gènere i, per últim, el micro-gènere (Huertas i Perona, 1999).

La distinció detallada de cada programa és útil i important a l'hora d'elaborar l'escrit que es locutarà. La raó és simple: un esdeveniment pot ser explicat de moltes maneres diferents i caldrà descobrir quina és la més convenient depenent del fet, del programa, de l'audiència a qui va dirigit, de l'emissora, del moment del dia... Quan se situa el text en un macro-gènere concret, s'informa de com entendre el relat. Amb el gènere apareix l'estil, entès com "el llenguatge propi d'un autor o d'un grup d'autors" (Lausberg, 1975: 97). El concepte, a més a més de ser aplicable a un programa, també ho és al global d'una emissora, seguint l'anomenada **identitat pròpia** d'aquesta. Això succeeix per tal que l'oient reconegui ràpidament la cadena que escolta sense necessitat d'escoltar un indicatiu -intervenció breu que recorda l'emissora o programa que s'escolta-. També és rellevant mencionar que l'estil d'una cadena es crea a partir de moltes variables però, en definitiva, a partir dels continguts i del tipus de locució d'aquests. "El codi escrit i l'oral són inseparables a la ràdio" (Huertas i Perona, 1999: 33).

Ja analitzada l'aportació del grup d'investigació *Euromonitor* cal destacar que la classificació que aquest grup crea no és l'única. D'altres autors n'han elaborat d'altres, semblants però no iguals.

És el cas de Josep M. Martí, autor de *Modelos de programación radiofónica*, qui va establir la classificació següent (Martí, 1991):

Esquema 1: Classificació de gèneres radiofònics.

En veure les distintes classificacions s'aprecien coincidències i, com ja s'ha remarcat anteriorment, la gran importància de detallar el gènere d'un programa per, llavors, desenvolupar-ne l'estructura més adequada.

♦ Patrons rítmics imperants als radiodiaris

El moment del dia d'emetre un programa de ràdio és realment decisiu per elaborar el guió d'un programa informatiu. Pel fet que l'objecte d'aquest estudi és l'anàlisi rítmica d'un espai radiofònic informatiu amb humor, el factor de la franja horària en què s'emet serà rellevant en la investigació. Anteriorment s'ha mencionat la importància de definir el gènere predominant, l'estructura global i el contingut del programa. Doncs bé, caldrà saber si l'informatiu s'emetrà al matí, al migdia, al vespre, a la nit o a la matinada. El ritme serà el factor clau a manipular per tal que la comunicació sigui més efectiva. En el present estudi s'analitza l'estructura rítmica interna i harmònica i, per tant, aquest apartat se centrarà en elles.

S'agafarà com a referència l'estudi publicat en forma de llibre de Dani Casals Martorell: *Ràdio en català. Contribució de Catalunya Ràdio a la creació d'un llenguatge radiofònic català per als informatius* (2007). En ell s'analitza detalladament el nombre de paraules dels anunciats locutats al llarg dels dies d'entre setmana i de cap de setmana i, a més dividits en informatius de matí, migdia, vespre i nit. A partir d'aquestes dades es podrà establir un patró i treure algunes conclusions. Tot i això, cal remarcar que no són mots per minut, sinó mots que contenen els enunciats en un dels informatius més rellevants de Catalunya. Cal entendre que un enunciat pot ser molt llarg o molt curt però el ritme vindrà definit per la velocitat de locució dels mots.

Així doncs, per una banda, Casals detecta, dels programes de dilluns a divendres, que en l'informatiu "Catalunya Matí" el 83,4% dels enunciats contenen entre onze i 40 mots. Dels 421 enunciats analitzats 45 contenen entre una i deu paraules; 141 entre onze i vint; 140 entre 21 i 30; 70 entre 31 i 40; 23 entre 41 i 50; i dos entre 51 i 60. Al "Catalunya Migdia" els enunciats que contenen entre onze i 40 mots representen un 82,9%. Dels 190 analitzats en aquest segon període d'hores quinze contenen entre un i deu mots; 56 entre onze i vint; 71 entre 21 i 30; 36 entre 31 i 40; onze entre 41 i 50; i un entre 51 i 60 mots. Al "Catalunya Vespre" se centra en 232 enunciats on el 86,2% d'ells contenen entre onze i 40 mots. Concretament 17 enunciats contenen entre un i deu mots; 72 entre onze i vint; 74 entre 21 i 30; 54 entre 31 i 40; nou entre 41 i 50; quatre entre 51 i 60; i dos entre 91 i 100. En últim lloc, en l'informatiu "Catalunya Nit" el 80,3% dels enunciats contenen entre onze i 40 paraules. 177 van ser els enunciats classificats on setze contenen entre una i

deu paraules; 49 entre onze i vint; 59 entre 21 i 30; 34 entre 31 i 40; quinze entre 41 i 50; dos entre 51 i 60; i dos més entre 61 i 70.

Per altra banda, en els informatius de caps de setmana, Casals conclou que el 84,9% de les frases del programa “Informatiu del Migdia” conté entre una i 40 paraules. Dels 133 enunciats catorze d’ells contenen entre una i deu paraules; 45 entre onze i vint; 48 entre 21 i 30; vint entre 31 i 40, quatre entre 41 i 50; i dos entre 51 i 60. (Casals, 2007)

En aquesta anàlisi tan completa i detallada, s’observa la densitat de les oracions i permet comparar les diferents franges horàries. La gran utilitat de les dades és que l’estructura rítmica interna en l’informatiu Catalunya Ràdio evidencia les afirmacions següents:

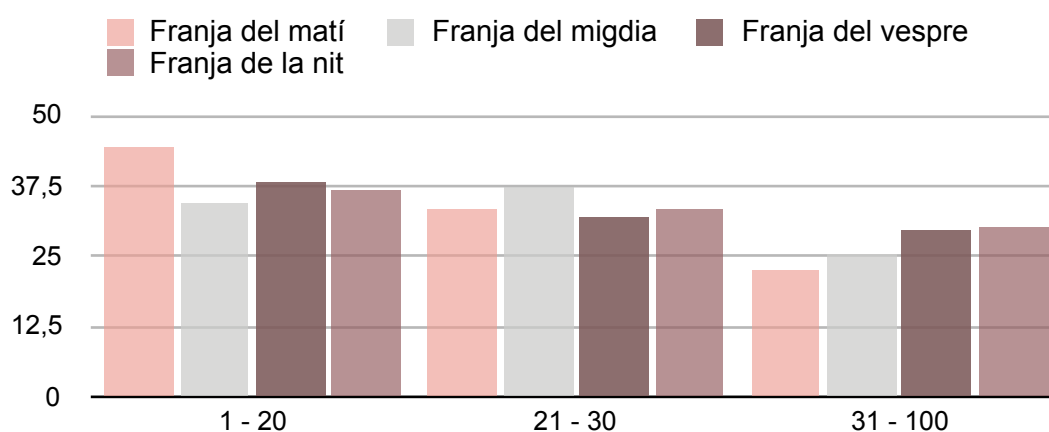
- entre setmana, durant el migdia el 37,4% dels enunciats contenen entre 21 i 30 mots. El segon període horari destacat és a la nit on el 33,4% dels enunciats són d’entre 21 i 30 paraules. El tercer, al vespre, on es representen aquests barems amb un 31,9% dels enunciats i, per últim, al matí on el 33,5% dels enunciats contenen entre onze i vint mots.

- de forma complementària, si se separa en tres grups el nombre de mots dels enunciats (entre un i vint, entre 21 i 30 i entre 31 i 100) s’observa com la majoria d’enunciats del matí, del vespre i de la nit contenen entre un i vint mots; i la majoria del migdia entre vint i 30. Gràfic 1 i 1.1.

- els diumenges al migdia fins al 36,1% dels enunciats contenen entre 21 i 30 mots. Els dissabtes, aquest interval el representen un 36,1%, ambdós percentatges molt superiors que la resta de la setmana. Gràfic 2.

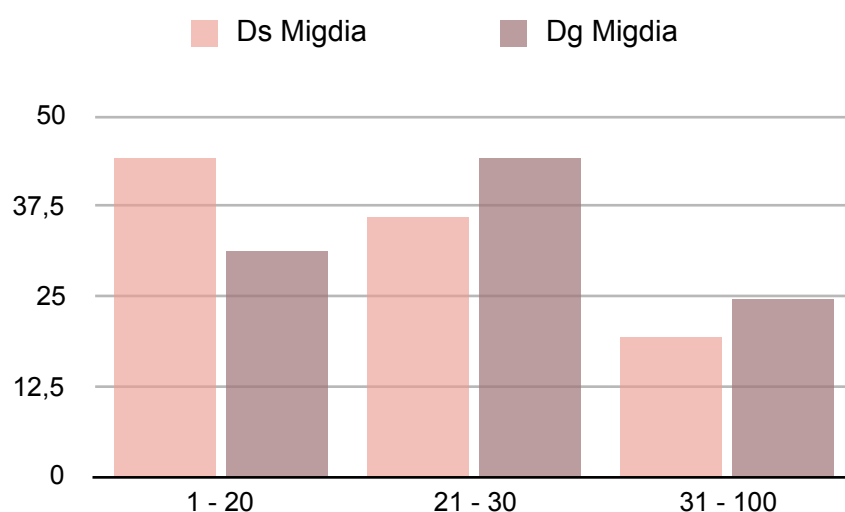
En els següents gràfics d’elaboració pròpia s’aprecien les afirmacions anteriors:

Gràfic 1: Percentatge d’oracions segons el seu nombre de mots i franja horària locutades a Catalunya Ràdio de dilluns a divendres.

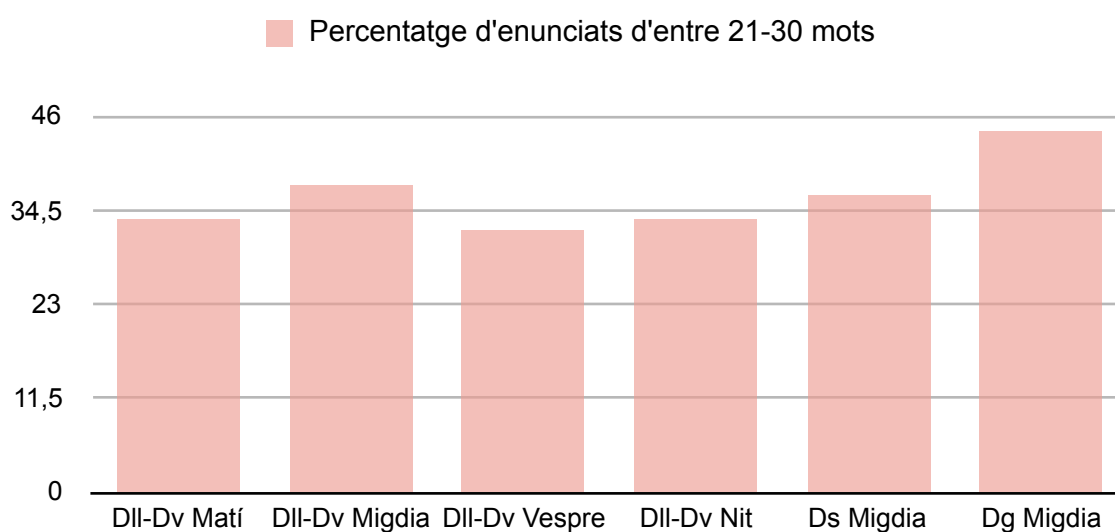
Font: Gràfic d’elaboració pròpia a partir del llibre de Dani Casals Martorell, (2007). *Ràdio en català. Contribució de Catalunya Ràdio a la creació d’un llenguatge radiofònic català per als informatius*

Gràfic 1.1: Percentatge d'oracions segons el seu nombre de mots locutades a Catalunya Ràdio els dissabtes i diumenges.

Font: Gràfic d'elaboració pròpia a partir del llibre de Dani Casals Martorell, (2007). *Ràdio en català. Contribució de Catalunya Ràdio a la creació d'un llenguatge radiofònic català per als informatius*

Gràfic 2: Percentatge d'oracions entre 21 i 30 mots segons la franja horària locutades a Catalunya Ràdio al llarg de tota la setmana.

Font: Gràfic d'elaboració pròpia a partir del llibre de Dani Casals Martorell, (2007). *Ràdio en català. Contribució de Catalunya Ràdio a la creació d'un llenguatge radiofònic català per als informatius*

Per tant, s'observen variacions força notables tant en els gràfics 1 i 1.1 com en el dos, recolzant les explicacions anteriors. En forma de conclusió:

- el major nombre de mots (entre 91 i 100 mots en les oracions) per oració només es troba en l'informatiu d'entre setmana del vespre,
- en l'interval d'entre 31 i 100 mots, destaquen els informatius del vespre i de la nit,

- i els percentatges destacats de les oracions locutades que contenen entre 21 i 30 mots són al migdia d'entre setmana i del cap de setmana.

De tota l'anàlisi destaca la relació, com se citava a l'inici de l'apartat, entre el moment del dia de l'emissió d'un programa i el ritme. Les oracions més llargues resulten menys rítmiques i, en contrapartida, les més curtes aporten ritme. Aquest factor ve determinat per la percepció de l'oient. Quan un mateix locutor pronuncia una oració molt llarga, el receptor perd el fill i percep menys dinamisme. En canvi, si els enunciats són breus i concisos el radiooient capta la idea més fàcilment i evidencia una major dinàmica. El mateix passa quan dos o més emissors locuten oracions breus i de forma intercalada. El receptor ho percep de manera més fresca, distreta i entretinguda. És per això que les oracions més breus es detecten al matí i, les més extenses cap al vespre i la nit (sobre la base del Gràfic 1). Per què succeeix aquesta distinció entre les primeres i les últimes hores del dia? La resposta connecta directament amb els ritmes biològics, o circadianis, mencionats en l'apartat de l'estudi *Ritme i percepció*. A causa d'aquest factor, l'oient estarà disposat i capacitat a rebre més estímuls al principi del dia i menys a mesura que van passant les hores.

♦ Els informatius de RAC 1

Una de les emissores més rellevants de la Comunitat Autònoma de Catalunya és RAC1 (Ràdio Associació de Catalunya) amb el rècord d'audiència batut el desembre de 2017 amb 961 mil oients -segons dades de l'Estudi General de Mitjans (EGM)-, classificant-se com a emissora líder divuit hores al dia. Es tracta d'un mitjà radiofònic de caràcter generalista i comercial en català i privada, d'abast a tot Catalunya, propietat del Grup Godó, qui va designar Ramon Rovira director general audiovisual del grup. La primera emissió va ser el dia 2 de maig de l'any 2000. El més rellevant és que va ser la primera cadena privada que va emetre completament en català i sempre amb el tret característic de la mescla entre la informació i l'humor, actualment denominat i estudiat com a *infoentreteniment* (Ferré, Gayà, Ferrer, Lozano, Carrillo i Montoya, 2013).

Imatge 2: Logotip de RAC1.

Font: Web oficial de RAC1.

La graella de programació de RAC1 el gener de 2018, de dilluns a divendres, comença amb "El món a RAC1" -amb Jordi Basté- de sis a dotze del matí, el producte més estrictament informatiu. Continua amb espais més d'entreteniment com "La Competència" -amb els Òscars- de dotze a una i "La Segona Hora" -amb Quim Morales- d'una a dues

del migdia. Els següents programes són el “14/15” -amb Mònica Fulquet- de dues a un quart de tres i “Primer Toc” -amb Raül Llimós- fins a les tres, dos informatius, el primer generalista i, el segon, d'esport.

RAC1 continua amb el “Tot és possible” -amb Elisenda Camps- de tres a quatre i el “Versió RAC1” -amb Toni Clapés- de quatre a set de la tarda, espais d'actualitat amb sàtira i humor. De set a dos quarts de nou el protagonisme és per Albert Om amb el magazín “Islàndia”. A continuació “No ho sé” -amb Agnès Marquès- fins a dos quarts d'onze. De dos quarts d'onze de la nit fins a la una de la matinada s'hi posa Roger Saperas amb “Tu Diràs”, dedicat a l'actualitat esportiva. Durant la matinada s'emeten repeticions de productes del dia.

Un cop vista la graella completa de l'emissora cal observar el tipus de programació, depenent de si s'apropen més a un informatiu estricte o a un espai informatiu però d'entreteniment. En el primer cas, es poden classificar principalment com a informatius: “El món a RAC1”, “14/15”, “Versió RAC1” i “No ho sé”. Dins del mateix grup cal reconèixer els programes dedicats a l'actualitat esportiva: “Primer Toc” i “Tu diràs”. En el segon cas, s'identifiquen els quatre productes restants, classificats en dos subgrups: d'entreteniment i informatius d'entreteniment amb humor. “Tot és possible” i “Islàndia” formen part del primer; i “La Competència” i “La Segona Hora” del segon.

1.3. L'informatiu “La Competència” de RAC1

♦ Fitxa tècnica del programa

Actiu des del setembre de 2009, el programa “La Competència” s'emet en directe de dotze a una del migdia de dilluns a divendres a RAC1, la franja horària on el principal

Imatge 3: Òscar Andreu i Òscar Dalmau.

Font: Web de RAC1.

protagonista és l'entreteniment. Òscar Andreu i Òscar Dalmau són els directors i els mateixos presentadors. Del guió se n'ocupa l'Oriol de Balanzó, la Narza Ferré i en Tomàs Fuentes. El darrer membre de l'equip és en Víctor Ollé, tècnic de so i muntador musical.

A través de l'humor i la ironia, Andreu i Dalmau desenvolupen un diàleg entre ells i els personatges que ells mateixos interpreten utilitzant diferents veus. Oriol de Balanzó i Tomàs Fuentes participen en els debats intermitentment presentant els principals titulars informatius del dia. La Natza Ferré

també hi participa a més a més de la seva secció, actualment anomenada “No se n’ha parlat PRAU”. Llegeix correus dels oients que posen damunt la taula temes d’actualitat dels quals no se n’ha parlat suficient als mitjans de comunicació. Víctor Ollé tanca el programa amb una última secció anomenada “L’actualitat en menys d’un minut”. Mitjançant l’edició de talls de veu emeses durant el matí o el dia anterior realitza una espècie de “collage” on veus prestigioses es barregen amb efectes sonors, músiques i silencis per crear una peça breu, irònica i satírica de l’actualitat.

Amb vuit temporades en antena i amb una audiència de 267.000 oients segons l’últim Estudi General de Mitjans (EGM), amb gairebé 153.000 seguidors a Twitter i més de 108.000 a Facebook, “La Competència” ha assolit un important prestigi. Al llarg de tota la trajectòria, s’ha endut quatre gallardons: el Premi GoliADs de la universitat Abat Oliva a la millor iniciativa de ràdio 2011, el Premi Ràdio Associació al millor programa 2011, el Premi Ondas al millor programa de ràdio 2013 i el Premi Internacional d’Humor Gat Perich 2017.

♦ Característiques generals

Tal com ells es descriuen a l’inici de cada emissió es tracta “d’un programa d’humor basat en fets reals”. Mitjançant diversos personatges molt diferents i ben caracteritzats es creen debats emocionants entre els diferents personatges i els autèntics locutors que enganxen a l’audiència. És un estil de programa molt dinàmic, de manera que resulta molt lleuger informar-se a través de les seves bromes i baralles iròniques.

De tots els personatges creats al llarg de les vuit temporades de programa, els que apareixen actualment més regularment són: en Jean Paul, en Jep Cabestany, l’Avi i l’Angelines. El primer és un jove cursant el grau de periodisme que el tenen a RAC1 com a becari, sense cobrar. Ell s’encarrega d’una secció al principi del programa que actualment s’anomena “M’agrada, no m’agrada” on irònicament comenta fets transcorreguts el dia anterior o aquell matí classificant-los com a preferits o no. El seu llenguatge és col·loquial, inexpert, senzill i, sovint, amb errors gramaticals i de vocabulari. En Jep Cabestany, un home aproximadament d’entre 50 i 60 anys, sempre comenta totes les notícies de les quals s’informa al llarg del programa des d’una visió espanyolista i tradicional, amb un llenguatge vulgar i simple. L’avi és un home gran, català i sempre amb una visió molt crítica i directe del que es comenta. Tots tres personatges són interpretats per l’Òscar Andreu. Per últim, l’Angelines, personatge interpretat per Òscar Dalmau, és una dona d’avançada edat, operada estèticament i que sempre fa veure que és encara una adolescent. La premsa rosa és el seu pilar, és un personatge masculista, de

pensament antiquat i comenta constantment tot el que es diu durant el programa des de la seva òptica.

Amb una anàlisi del programa de “La Competència” s’aprecia molt evidentment la importància dels quatre aspectes fonamentals del llenguatge radiofònic reconeguts des dels primers estudis espanyols sobre el tema (Balsebre, 1994). Aquests elements són: la paraula, la música, els efectes sonors i els silencis i són els que ajuden al radiooient a situar-se, a reconèixer els personatges i les seccions. Durant l’hora d’emissió apareixen gairebé en tot moment tots els elements, acompanyant les paraules hi ha música que, de sobte desapareix i deixa un silenci absolut en antena i, de sobte, un so ho trenca i apareix de nou alguna veu. Es podria dir que aquesta dinàmica perdura al llarg de tot el programa, fet que inclou tensió, emoció, alegria, intriga, misteri... a totes les situacions. Així, l’emissió és molt variada i, com s’ha dit anteriorment, rica en tot tipus de llenguatge radiofònic.

✦ Objectius del programa

L’objectiu del programa és -a través de l’humor, la sàtira i la ironia- informar de tota l’actualitat diària, sobretot de la política. Mitjançant els personatges de caràcters molt diferents, es va aportant informació a mesura que avança la conversa, molt sovint d’una manera molt natural i, aparentment, no preparada en el guió. És així com “La Competència” va ser una idea trencadora en el seu inici i continua essent una forma peculiar de desenvolupar un programa informatiu d’humor.

L’altre objectiu principal del programa és entretenir. La franja en què s’emet “La Competència” pertany al període de l’emissora on lidera l’entreteniment, com és el cas del programa “La Segona Hora” -amb Quim Morales d’una a dues del migdia.

Aquest caràcter s’ha mantingut així des dels inicis del programa i, és per això que, es classifica com a emissió d’*infoentreteniment* (Ferré, Gayà, Ferrer, Lozano, Carrillo y Montoya, 2013). En termes de gènere, es podria classificar, o bé, segons l’esquema elaborat en l’apartat d’aquest estudi titulat “Ritme i gènere” (basat en la teoria de Josep M. Martí, 1991), o bé, segons la classificació que estableix *Euromonitor*. En el cas de la primera distinció, “La Competència” estaria dins del grup del gènere mixt, magazín, contenidor. Ja que, compleix la gran majoria de característiques: programa diari, incorpora seccions i continguts molt variats on l’actualitat és imprescindible, es fa sempre en directe, amb la participació de l’audiència i els presentadors aporten gran “caràcter” al programa. És per aquesta raó que es reconeix la posada en pràctica de la creativitat en el món radiofònic. No és ni blanc ni negre, actualment s’acostuma a mesclar i incorporar tot tipus d’elements de naturalesa diversa. La barreja de gèneres ha aportat frescor a la ràdio i, per

tant, en la segona classificació, s'evidencia la confusió. El programa treballat se situaria entre els macro-gèneres d'Informació i Entreteniment, l'aspecte del gènere queda massa poc delimitat i, per últim, una barreja de tots els micro-gèneres citats en l'apartat anterior del marc teòric.

2. METODOLOGIA

El segon pilar d'estudi se centra en l'anàlisi de les estructures rítmiques explicades de manera més extensa en el marc teòric: la interna i l'armònica. En primer lloc, l'estructura rítmica interna fa referència, a grans trets, al nombre de paraules locutades en un minut. En segon lloc, l'armònica es defineix com la combinació d'elements comunicatius diversos (les veus, les músiques, els sons, les intervencions...).

Amb aquesta investigació es procedirà a trobar respostes a les hipòtesis del treball: 1) les estructures rítmiques internes van lligades als ritmes biològics i, per tant, hi haurà diferents velocitats de locució depenent de la franja horària d'emissió d'un programa; 2) hi ha diferència de ritme intern entre els programes informatius i els programes d'entreteniment/d'actualitat amb humor; i 3) els programes d'entreteniment/d'actualitat informativa amb humor tenen més elements comunicatius i de forma més intercalada que els espais estrictament informatius i, per tant, un major ritme harmònic.

2.1. Objecte d'estudi

Per tal de dur a terme l'objectiu d'aquest treball s'analitza l'estructura rítmica interna dels programes informatius i d'entreteniment de RAC1 emesos els dies 26 i 27 de març i 3 d'abril de 2018. Per facilitar la tasca, la divisió de franges horàries serà com en l'Annex 1 (Taula comparativa de programació: RAC1 i Catalunya Ràdio): matí, migdia, tarda, vespre/nit i matinada.

De cadascuna d'elles s'escollirà, per una banda, el programa informatiu de més referència i, per altra banda, un d'entreteniment i s'estudiaran les paraules per minut durant tres minuts no consecutius del programa. En el cas de l'oferta informativa de la franja matí s'han seleccionat: "El món a RAC1", del migdia "14/15", de la tarda "Versió RAC1", del vespre/nit "No ho sé" i, de la matinada no hi ha estudi, ja que no hi ha emissions d'espais informatius entre la una i les sis de la matinada. Pel que fa a l'oferta d'entreteniment, s'han escollit del matí "La Competència", del migdia "La Segona Hora", de la tarda cap perquè no hi ha aquest tipus de programes, del vespre/nit "Islàndia". En el cas les dades obtingudes a "La Competència" i a "Islàndia" s'utilitzaran també en la franja de la matinada, ja que són dos dels programes que es reemetien.

2.2. Criteris metodològics, eines i procediment

Així doncs, la metodologia consta de dues grans parts: l'anàlisi de l'estructura rítmica interna i, posteriorment, la de l'estructura rítmica harmònica de tots els programes seleccionats. En la primera part, es procedirà a transcriure i fer el recompte de paraules per minut durant tres minuts d'espai escollits a l'atzar -aproximadament un al principi del programa, un a la meitat i un cap al final-. Les dades recollides en referència a aquesta part de la investigació estan incloses a l'Annex 2 i 3. D'aquestes tres xifres obtingudes de cada un se'n farà una taula, de forma que els resultats siguin més visibles i se'n farà una mitjana en cada franja. A partir de les dades, podrà diferenciar-se la velocitat de locució al llarg del dia i, per tant, trobar resposta a la primera hipòtesi descrita en el treball.

El segon gran bloc de l'anàlisi consisteix en, dels mateixos fragments escollits i ja transcrits, identificar i minutar els diversos elements sonors que apareixen al llarg de les peces. És a dir, anotar durant quants segons intervenen elements com les veus, els sons, les músiques, els silencis, etc. D'aquestes dades se'n farà una taula per il·lustrar l'estructura i, posteriorment, es procedirà a la comparació i identificació de les diferències entre les franges horàries i els dos tipus de programes analitzats. O sigui, confirmar o no la segona hipòtesi del projecte.

Tanmateix, les dues parts detallades anteriorment es complementaran amb més informació i dades investigades del cas específic del programa de RAC1 "La Competència". Els estudis referents a aquest àmbit són, per una banda, l'anàlisi completa i exhaustiva de la meitat d'un programa de l'espai (30 minuts), que serà inclòs als annexos (Annex 4) i la informació obtinguda es tindrà en compte a la investigació de camp. El document consta d'una graella amb els indicatius de: minutat, temps, descripció, locutor, text i efectes, i també d'una llegenda al final per comprendre les terminologies utilitzades. D'altra banda, el segon element propi de l'oferta d'entreteniment escollida és una entrevista als directores del programa i els dos locutors principals: l'Òscar Andreu i l'Òscar Dalmau. Les seves respostes recolzaran les deduccions d'aquest estudi i l'entrevista serà inclosa als annexos (Annex 5) en forma d'àudio en un CD.

3. INVESTIGACIÓ DE CAMP

En aquesta part es detalla tota la part empírica realitzada en el projecte. Tal com s'ha definit en apartats anteriors, l'estudi se centra en dues de les quatre estructures rítmiques radiofòniques: la interna i l'harmònica. A partir d'aquesta premissa, l'objectiu d'aquesta part és desvetllar si les hipòtesis plantejades a l'inici de la investigació es confirmen o no. Primer es presentarà la recerca, s'aportaran totes les dades obtingudes i, a continuació, s'interpretaran els diferents resultats obtinguts; ambdues fases en forma de text i de taules i gràfics més il·lustratius.

3.1. Interpretació dels resultats

Així doncs, en primer lloc, l'anàlisi de l'estructura rítmica interna dels programes informatius i d'entreteniment, dividits en cinc franges horàries identificades com a 'matí', 'migdia', 'tarda', 'vespre/nit' i 'matinada'. L'estudi en qüestió es realitza a partir del recompte de paraules per minut -recollit a l'Annex 2- de quatre espais radiofònics informatius i tres d'entreteniment. De cada oferta s'examinen tres minuts i, per tant, el projecte disposa d'un corpus de 21 fragments radiofònics. A partir d'aquesta informació s'inclou, tot seguit, el que fa referència a les hipòtesis 1 i 2.

En segon lloc, l'anàlisi del ritme harmònic dels mateixos fragments de les diverses ofertes escollides al llarg de tot el dia. La investigació se centra, en aquest punt, en la combinació i durada d'elements comunicatius i, que fan referència a la tercera hipòtesi plantejada.

Per últim, la interpretació dels resultats també s'enfocarà des de la perspectiva concreta del programa de RAC1 "La Competència". Per dur a terme aquesta valoració es considera oportú, per una banda, afegir la informació extreta de l'entrevista realitzada als directors i locutors del programa de RAC1 de "La Competència", Òscar Andreu i Òscar Dalmau -a l'Annex 5-. Per altra banda, també es tindrà en compte l'anàlisi de 30 minuts de l'espai en qüestió, corresponent a l'Annex 4.

♦ Estudi de l'estructura rítmica interna

El concepte del ritme intern d'un programa de ràdio es defineix com el punt d'unió entre la manera en què l'emissor relata una informació i l'esdeveniment real que locuta; és a dir, la relació entre la locució i el moviment de l'acció real. D'acord amb la definició anterior - extreta del punt "estructura rítmica interna" del marc teòric d'aquest mateix estudi- la

investigació de camp en aquest àmbit consisteix en el càlcul de les paraules per minut locutades en els diversos programes seleccionats.

Les dades obtingudes són les següents:

Taula 1: Paraules per minut dels programes informatius i d'entreteniment de RAC1, per franges horàries.

	Programes Informatius	Programes d'entreteniment
MATÍ (06-13h)	203 paraules en un minut (6h) 226 paraules en un minut (8h) 226 paraules en un minut (11h)	203 paraules en un minut (12:09h) 193 paraules en un minut (12:35h) 204 paraules en un minut (12:46h)
MIGDIA (13-16h)	187 paraules en un minut (14:00h) 226 paraules en un minut (14:10h) 201 paraules en un minut (14:17h)	236 paraules en un minut (13h) 231 paraules en un minut (13:18h) 228 paraules en un minut (13:45h)
TARDA (16-19h)	158 paraules en un minut (16h) 209 paraules en un minut (17h) 205 paraules en un minut (18h)	-
VESPRE/NIT (19-01h)	184 paraules en un minut (20:30h) 170 paraules en un minut (21h) 191 paraules en un minut (21:30h)	181 paraules en un minut (19h) 191 paraules en un minut (19:15h) 203 paraules en un minut (20h)
MATINADA (01-06h)	-	203 paraules en un minut (01:09h) 204 paraules en un minut (01:46h) 226 paraules en un minut (02:45h)

Font: Elaboració pròpia.

Les xifres aporten informació útil per la hipòtesi 1 i 2, per tant, el següent pas és descriure la troballa. A la franja de matí algunes de les dades s'assemblen i, fins i tot, són iguals, però d'altres no. A les sis del matí i a les dotze del migdia el nombre són 203 paraules per minut (p/min) coincidents, però no succeeix el mateix a les vuit i a les onze del matí. En aquest moment del dia les paraules per minut són 226, que destaquen davant de les dades aconseguides de l'oferta d'entreteniment, on la quantitat són 193 paraules a dos quarts d'una i 204 a tres quarts d'una.

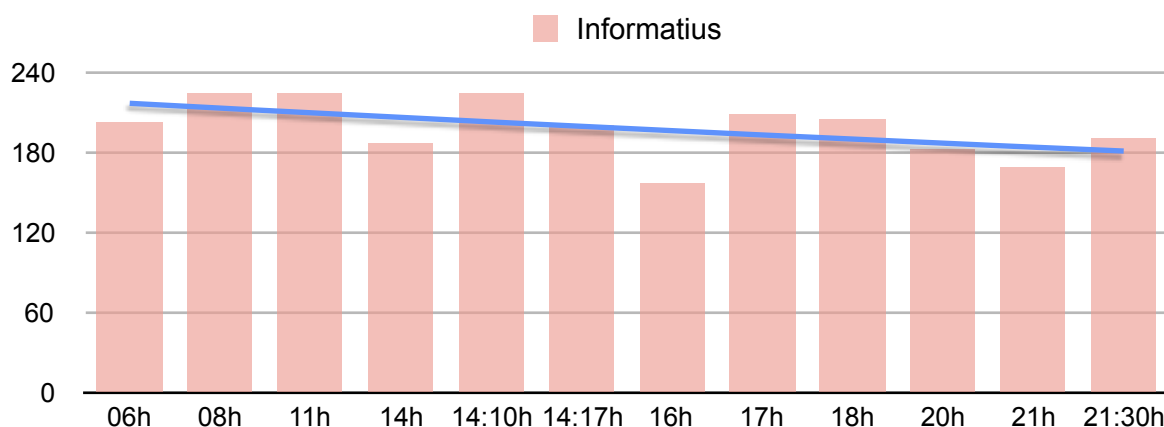
Pel que respecta a la franja del migdia, també destaquen diferències significatives. A les dues, en el programa informatiu es locuten 187 paraules en un minut, velocitat molt inferior de l'espai d'entreteniment de les 13:00h on les paraules per minut corresponen a 236. Tot i això, cal observar que les dues primeres xifres de la columna de l'esquerra són de la mateixa hora i una són 187 i l'altra 226 p/min, així que serà útil, més endavant, agrupar les dades de tres en tres i fer-ne la mitjana aritmètica.

La franja de la tarda no consta de dades pel que fa a l'oferta d'entreteniment, però sí que s'aprecien diferències en la velocitat de locució entre les quatre de la tarda dels programes informatius, amb 158 p/min, i les cinc, amb 209 p/min. El ritme conté més velocitat, doncs, a les últimes hores de la tarda que no pas a l'inici.

El vespre/nit la velocitat de locució disminueix respecte a les hores anteriors del dia. A les set de la tarda són 181 p/min, a les vuit 203 (dades referents als programes d'entreteniment). Xifres semblants a l'oferta informativa on, a dos quarts de nou, s'emeten 184 paraules per minut, a les nou disminueix la velocitat fins a 170 p/min i a dos quarts de deu torna a augmentar lleugerament, amb 191 p/min. Per últim, durant la matinada només hi ha dades dels programes d'entreteniment i la gran diferència està a la primera i l'última dada. A la una de la matinada es comptabilitzen 203 p/min i a tres quarts de tres amb 226 paraules per minut. Ara bé, cal recordar que durant la matinada a RAC1 les dades són obtingudes de programes reemesos i no es tracta de directes. És per aquesta raó que aquesta informació obtinguda en aquesta franja horària no es tindrà en compte a partir d'aquest punt de la investigació.

A partir de la taula anterior, es pot elaborar un gràfic encara més visual representant cronològicament a l'eix horitzontal totes les hores del dia i situant barres corresponents a les dades recollides. D'aquesta manera, es podrà observar la tendència de velocitats de locució al llarg del dia.

Gràfic 3: Paraules per minut al llarg del dia de l'oferta informativa de RAC1.

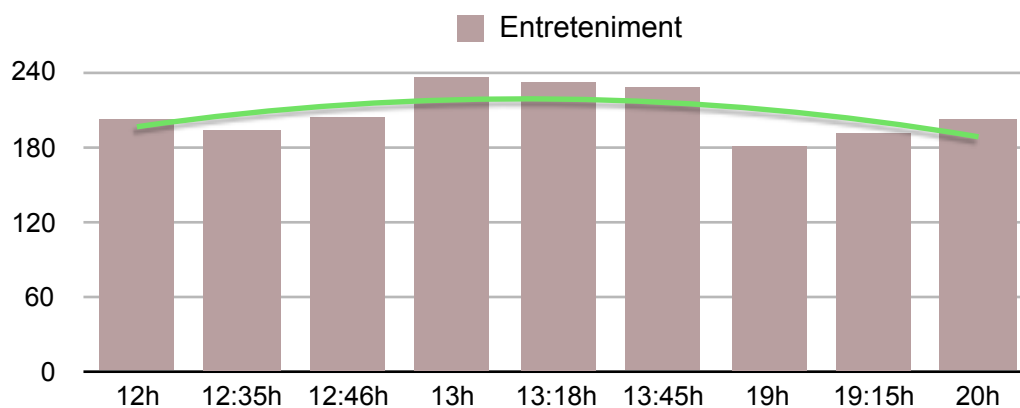

Font: Elaboració pròpia.

Aquest gràfic revela informació bàsica per entendre la diferència entre les diverses hores del dia. Es pot apreciar que el moment amb menor velocitat de locució és a les quatre de la tarda, amb 158 paraules per minut i, els moments del dia amb les dades més elevades corresponen a les vuit i les onze del matí i les dues i deu minuts del migdia -amb 226 p/

min-. De la mateixa manera, s'aprecia la línia de tendència -de color blau en el gràfic- que evidencia un descens molt significatiu a mesura que passen les hores del dia.

Gràfic 4: Paraules per minut al llarg del dia de l'oferta d'entreteniment de RAC1.

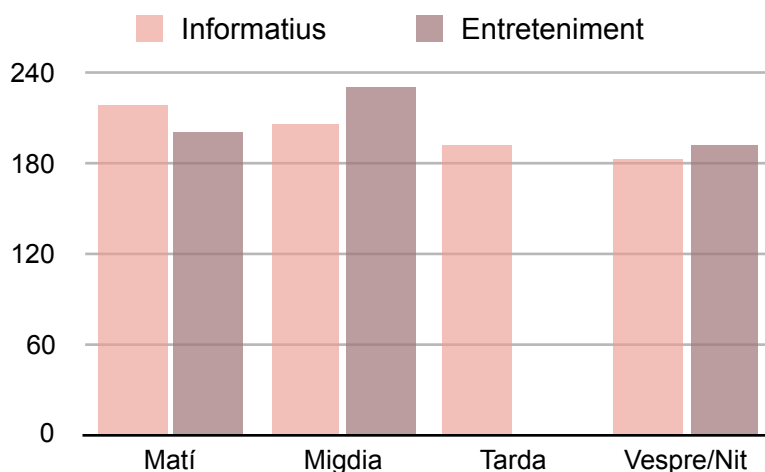

Font: Elaboració pròpia.

Les dades representades en aquest gràfic de barres són útils per identificar els moments amb menor velocitat de locució, a les set de la tarda amb 180 p/min i, els de més rapidesa, a la una del migdia amb 236 p/min. La línia de tendència -en aquest cas de color verd-, mostra una forma ovalada amb els extrems més baixos que el tram central. Aquest fet, per tant, demostra que el nombre de paraules per minut en els programes d'entreteniment augmenta entre les dotze i la una, es manté elevat fins a gairebé les dues del migdia i descendeix fins a les vuit del vespre.

Si s'agrupen les dades dels gràfics anteriors i, alhora, en divideixen ja per les franges horàries esmentades en un inici -matí, migdia, tarda, vespre/nit i matinada- podem aconseguir una imatge més global on es podran apreciar les diferències entre uns i altres programes. Per tal de facilitar al màxim la recerca, es procedirà a fer una mitjana aritmètica de les tres dades de cada programa en cada franja.

Gràfic 5: Paraules per minut al llarg del dia de tota l'oferta de RAC1, per tipus d'oferta i franges horàries.

Font: Elaboració pròpia.

Aquesta il·lustració de les xifres, agrupant totes les dades recollides en franges i situant tots dos tipus de programes faciliten la comprensió de la troballa -números exactes a l'Annex 2-. En el gràfic cinc s'aprecia que els espais informatius superen amb velocitat als d'entreteniment a la franja del matí. En canvi, els d'entreteniment superen l'altre tipus d'oferta al migdia i al vespre/nit. El cas de la tarda queda més a part, ja que només s'han pogut obtenir dades d'un dels dos tipus d'ofertes. La qüestió rellevant és l'observació de les diferències significatives entre els dos tipus d'oferta: informació i entreteniment.

1. El ritme al matí és molt superior en l'espai tradicional informatiu, 218 paraules per minut, davant de les 200 p/min del d'entreteniment.
2. Al migdia canvien les posicions i ara és l'oferta d'entreteniment la que supera l'informatiu: 231 envers 205 p/min.
3. En la franja de vespre/nit les dades s'apropen més, però l'entreteniment conté més paraules per minut, 192 p/min, que els informatius, amb 182 p/min.
4. La diferència entre els informatius al matí, amb 218 p/min, i al vespre, amb 182 p/min.

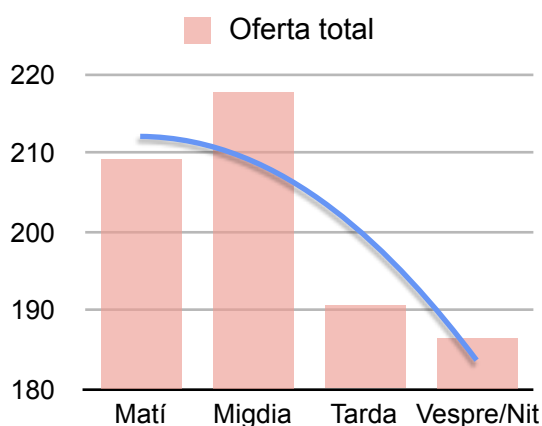
A aquestes alçades, convé destacar les deduccions pertinents, amb referència a les hipòtesis plantejades en aquesta investigació:

En primer lloc, senyalar que l'anàlisi de l'estructura rítmica interna permet establir una comparativa entre els programes informatius i els d'entreteniment. En aquesta línia, s'aprecia que les paraules per minut -d'alguna manera, la velocitat de locució- en els programes varia depenent de l'estil de l'espai. S'aprecia, per una banda, com l'oferta

informativa comença amb un ritme intern elevat a primeres hores del matí i disminueix a mesura que avança el dia. Per altra banda, l'entreteniment radiofònic consta d'una dinàmica diferent de l'anterior. Al llarg de la matinada el ritme és elevat (tenint en compte que a RAC1, entre la una i les sis de la nit, s'emeten programes en diferit del dia anterior), al matí disminueix força, al migdia augmenta significativament i a la nit s'observa la xifra més baixa. Per tant, es pot afirmar que sí que hi ha diferències entre els dos tipus d'ofertes pel que fa a l'estructura rítmica interna.

En segon lloc, aquest estudi també permet relacionar els ritmes interns amb les distintes franges horàries indicades (matinada, matí, migdia, tarda i vespre/nit). Alhora, convida a relacionar la temàtica amb l'anomenat ritme biològic o circadiari, concepte explicat en el marc teòric d'aquesta investigació i definit com la sincronització del cos humà amb un cicle que condiciona el nivell d'activació, metabolisme, ritme cardíac, temperatura i activitat hormonal. Aquest factor implica, entre moltes d'altres coses, canvis en la percepció com a oient d'un programa de ràdio i és per aquest motiu que és pertinent establir la relació amb els ritmes biològics.

Gràfic 6: Paraules per minut al llarg del dia de tota l'oferta de RAC1, per franges horàries.

Font: Elaboració pròpia.

Tenint en compte les dades obtingudes, es pot afirmar que -en el cas particular estudiat- la tendència al ritme intern de locució en relació als ritmes biològics sí que se segueix. La línia de color blau mostra clarament la propensió d'iniciar el dia amb una alta velocitat, seguir augmentant fins al migdia i, a partir de llavors, disminuir dràsticament fins al vespre. Segons els cicles circadianis dels humans, adquirim les majors facultats durant les primeres hores del dia fins a assolir el major ritme al migdia i és llavors quan estem disposats a absorbir i rebre més impulsos externs.

En aquesta línia, els programes de RAC1 inicien el dia amb una mitjana de 209 paraules per minut, avancen cap al migdia fins a aconseguir la xifra més elevada del dia amb 217 p/min i cap a la tarda i al vespre les paraules locutades en un minut descendeixen fins a 190 i 187 p/min.

♦ Estudi de l'estructura rítmica harmònica

El ritme harmònic és el segon concepte clau i imprescindible en aquesta investigació. Fa referència a “la combinació successiva d'unitats segmentades de natura sonora distinta que construeix la base rítmica” (Balsebre, 1987: 232-233). En altres paraules, és la barreja d'elements comunicatius al llarg d'un temps determinat. Així doncs, tal com s'ha indicat més endavant en la metodologia, aquest recull de dades procedeix de la identificació i minutat dels diferents components utilitzats en els programes de ràdio escollits. D'aquesta manera es podrà procedir a resoldre la tercera hipòtesi plantejada en aquest projecte: els programes d'entreteniment o d'actualitat informativa amb humor tindran més elements comunicatius de forma més intercalada que els espais estrictament informatius i, per tant, un major ritme harmònic.

Les dades elaborades a partir de l'anàlisi dels programes seleccionats s'han agrupat en una taula per tal d'organitzar tota la informació recollida en la investigació. L'objectiu doncs, serà col·locar en cada part els elements que apareixen en el minut estudiat, la seva duració i l'estructura que es dona en relació amb la resta dels components sonors.

Taula 2: Elements comunicatius dels programes informatius i durada.

	Dia	Minut	E 1	E 2	E 3	E 4
El món a RAC1	26/03	6:00h	VM: presen. PP	MF: 2P (0"-60")	-	-
	27/03	8:00h	VM: presen. PP	MF: 2P (0"-60")	-	-
	26/03	11:00h	VM: presen. PP	VM: conv. PP	-	-
			1" - 1" - 7" - 15" - 2" - 4" - 1" - 10" - 1" - 1" - 17"			
14/15	26/03	14:00h	VF: presen. PP	VF: àudio 1. PP	VF: àudio 2. PP	MF: 2P (0"-60")
			12" - 19" - 23" - 6"			
	27/03	14:10h	VF: presen. PP	VM: conv. PP	-	-
			9" - 36" - 6" - 9"			
	27/03	14:17h	VF: presen. PP	VM: conv. PP	VM: àudio 2. PP	-
			4" - 16" - 26" - 14"			

	Dia	Minut	E 1	E 2	E 3	E 4
Versió RAC1	26/03	16:00h	VM: presen. PP	MF: PP (0"-60")	-	-
	27/03	17:12h	VM: presen. PP	VM: locutor. PP	MF: 2P (0"-60")	-
			19" - 13" - 9" - 1" - 18"			
	26/03	18:00h	VM: presen. PP	VM: conv. PP	VM: locutor. PP	-
			4" - 3" - 2" - 4" - 1" - 1" - 1" - 8" - 2" - 3" - 8" - 1" - 6" - 5" - 11"			
No ho sé	27/03	20:30h	VF: presen. PP	VF: trucada. PP	So 'pip' (58"-60")	-
			19" - 39" - 2" - 1"			
	26/03	21:00h	VF: presen. PP	So 'pip' (0"-02")	-	-
	27/03	21:30h	VF: presen. PP	VF: locutor. PP	-	-
			8" - 1" - 13" - 1" - 24" - 1" - 3" - 3" - 3" - 1" - 2"			

Font: Elaboració pròpia.

LLEGENDA:

E = Element Comunicatiu
VM = Veu Masculina
VF = Veu Femenina
MF = música de fons
Pres = Presentador
Conv = Convidat
PP = Primer Pla
2P = Segon Pla
So 'pip' = so que indica l'hora en punt o els dos quarts.

A partir de la recollida dels components, a la taula 2 s'observa la combinació de veus, sons i àudios que formen el minut radiofònic. Es pot apreciar que en la majoria dels casos l'estructura consisteix en el joc de dues veus (les dues femenines o masculines o la barreja d'ambdues). En cinc casos dels nou totals aquests dos elements van acompanyats d'una música de fons (en color taronja). En dos dels minuts escollits apareix un

tercer element que és un àudio, el qual aporta una nova veu al programa. L'altre element destacable és en dos dels casos, on es manifesta el so 'pip' que indica l'hora.

El pas següent en la recerca és procedir a la mateixa anàlisi en referència als programes informatius d'entreteniment i, a continuació, fer una comparativa entre les dues taules.

Taula 3: Elements comunicatius dels programes d'entreteniment i durada.

	Dia	Minut	E 1	E 2	E 3	E 4	E 5
	26/03	12:09h	VM1: pres. 1 PP	VM2: pres. 2 PP	VM1.1: pers. PP	VM2.1: pers. PP	MF: 2P (0"-60")
			2" - 4" - 1" - 1" - 1" - 7" - 2" - 1" - 5" - 1" - 6" - 8" - 4" - 1" - 1" - 1" - 6" - 1" - 3"				

	Dia	Minut	E 1	E 2	E 3	E 4	E 5
La Competència	26/03	12:35h	VM3: pres. 3 PP	VM1.1: pers. PP	VM2: pres. 2 PP	MF: 2P (0"-60")	-
			11" - 16" - 2" - 1" - 1" - 13" - 1" - 2" - 4" - 2" - 1" - 4" - 1" - 1" - 1" - 4" - 3" - 1" - 1"				
	27/03	12:46h	VM3: pres. 3 PP	VF: pres. 4 PP	VM2: pres. 2 PP	VM1.1: pers. PP	MF: 2P (0"-60")
			1" - 13" - 1" - 3" - 1" - 1" - 3" - 6" - 3" - 1" - 5" - 3" - 1" - 1" - 17"				
La Segona Hora	26/03	13:08h	VM1: pres. 1 PP	VM2: pres. 2 PP	VM3: pres. 3 PP	VF: pres 4 PP	-
			4" - 2" - 2" - 23" - 6" - 1" - 5" - 1" - 2" - 1" - 4" - 3" - 3" - 1" - 1" - 2"				
	03/04	13:18h	VM1: pres. 1 PP	VM2: pres. 2 PP	VF1: pres. 3 PP	VF2: trucada PP	MF: 2P (0"-60")
			2" - 2" - 1" - 4" - 13" - 1" - 1" - 1" - 8" - 8" - 1" - 1" - 1" - 1" - 1" - *5" - 9"				
	26/03	13:45h	VM1: pres. 1 PP	VM2: pres. 2 PP	VM3: pres. 3 PP	VF1: pres. 4 PP	VF: àudio PP
			1" - 3" - 1" - 1" - 1" - 1" - 1" - 4" - 1" - 1" - 1" - 2" - 1" - 1" - 2" - 2" - 5" - 3" - 1" - 1" - 10" - 3" - 1" - 4" - 1" - 5" (+ MF: 2P, 0 - 60")				
Islàndia	30/03	19:06h	VM1: pres. 1 PP	VM2: conv PP	-	-	-
			15" - 1" - 8" - 14" - 3" - 13" - 6"				
	03/04	19:15h	VM1: pres. 1 PP	VF1: pres. 2 PP	VM2: pres. 3 PP	Silenci Marcat	MF: 2P (0"-60") [Mf]
			24" - 3" - 7" - 2" - 18" - 2" - 4"				
	03/04	20:00h	VM1: trucada PP	VM2: pres. PP	VM3: conv PP	-	-
			32" - 4" - 1" - 1" - 1" - 1" - 1" - 11" - 1" - 5" - 2"				

Font: Elaboració pròpia.

LLEGENDA:

VM 1 = Veu Masculina 1

MV1.1 = Veu Masculina 1, interpretant personatge 1

MF (0-60")= música de fons constant en 2P.

Pers = Personatge

***x"** = Element comunicatiu addicional (aplaudiments, crits del públic)

Mf = Molt flux

La Taula número 3 aporta tots els detalls referents a l'estructura rítmica harmònica de l'oferta d'espais radiofònics amb humor (classificats al llarg del treball com d'entreteniment). En ella s'aprecien tots els elements que intervenen en els minuts analitzats i transcrits. Crida l'atenció el contrast entre la Taula 2 i aquesta, ja que en la darrera les columnes ja es veuen més completes i l'estructura que crea el minut de ràdio

consta d'intervencions molt més breus que en l'anterior graella. En aquest cas, el joc es forma, en tots els casos -a excepció de la primera anàlisi d'Íslàndia'-, entre tres veus i, en la gran majoria de música en segon pla i una quarta veu.

Així doncs, l'estructura mostra una combinació de breus intervencions (gran part que no duren més d'un segon) amb d'altres de durada més extensa i intermitent (des de cinc o sis segons fins a 20 o 30). A més, l'altre component sempre detectable és la música; una música que acompanya en segon pla totes les peces investigades -excepte les anàlisis de les 13:08h i de les 13:45h de 'La Segona Hora' i els de les 19:06h i de les 20:00h d'Íslàndia'-. El fet demostra la gran varietat d'aparició dels elements comunicatius estudiats i la mescla heterogènia de tots ells al llarg de les creacions radiofòniques.

La interpretació dels resultats queda reflectida en l'explicació anterior, però falta un esment més detallat i una comparativa centrada en l'objecte d'estudi. Per tant, es dedueix el següent:

1. La Taula 3 -és a dir, l'anàlisi dels programes d'entreteniment- presenta una major riquesa pel que fa a nombre de components que apareixen en les peces radiofòniques que la taula número 2 -de l'oferta informativa-.

2. L'estructura dels minuts de locució aporta informació sobre el temps i ordre d'aparició dels elements comunicatius i, en els dos estils de programa les composicions són variades. En els espais d'entreteniment les durades són des d'un sol segon fins a d'altres que duren mig minut. Les intervencions en l'oferta informativa són, també, molt heterogènies i n'hi ha d'un segon i, fins i tot, d'altres que duren tota la peça.

Aquests dos elements rellevants ajuden a afirmar que els programes d'entreteniment tenen un major ritme harmònic pel fet de combinar més elements comunicatius -tres o quatre veus, músiques, sons i silencis- de manera molt diversa. En canvi, els informatius barregen com a màxim tres veus o dues i una música de fons (amb excepció d'un dels casos). Pel que fa a l'estructura, l'aparició i durada dels elements és menys rica perquè la manera de combinar-los consisteix en el sistema tradicional de 'pregunta-resposta'. És per aquest motiu que la deducció és clara: la riquesa de quantitat i barreja d'elements comunicatius és major en l'oferta d'actualitat amb humor.

♦ El cas de "La Competència"

El conjunt de dades obtingudes amb els apartats anteriors es vinculen directament amb dos grups d'informació referents al cas concret de "La Competència". Per una banda,

l'anàlisi detallat dels primers 30 minuts del programa emès el dia 15 de gener de 2018 (Annex 4) i, per altra banda, l'entrevista a l'Òscar Dalmau i a l'Òscar Andreu, els directors i locutors de l'espai (Annex 5).

Les deduccions a partir d'aquests dos documents enforteixen, en gran part, les plantejades anteriorment:

1. Al segon annex s'aprecia la gran quantitat d'elements comunicatius que apareixen en les escenes radiofòniques. En les escenes arriben a participar dues o més veus (sovint es construeix la història a partir d'un diàleg), música en segon pla, sons i veus del públic.

2. El mateix document evidencia la varietat en el temps d'aparició dels components.

3. De l'entrevista cal destacar la suposició dels entrevistats, a l'inici de les preguntes, que els ritmes a la ràdio cada vegada es diferenciïn més dels ritmes biològics.

El segon punt senyalat es manifesta clarament a la tercera notícia destacada, corresponent al capítol final de "Merlí" (una sèrie de televisió catalana que es va emetre a TV3). Del minut 04:56 al 07:48 arriben a intervenir fins a cinc veus, dues músiques en primer pla, riures del públic i sons com el d'un timbre; en total l'escena de dos minuts i 52 segons es forma amb la barreja heterogènia de vuit elements de durades molt diferents.

En el segon punt s'aprecia en la mateixa peça, però de manera encara més evident al llarg de la locució de la primera notícia. Correspon a l'explicació de la resolució del Cas Palau i hi intervenen tres veus: dos locutors i un home del públic. Al llarg dels dos minuts i 24 segons es troben intervencions des d'un segon (al minut 01:09) fins d'altres de vint segons (al minut 02:48). Per tant, és correcte afirmar que les durades d'aparició són múltiples i això dota el programa d'un gran ritme harmònic.

El tercer punt destacat fa referència a les declaracions dels entrevistats, que afirmen la desvinculació dels ritmes radiofònics amb els biològics. Després de l'anàlisi al final de l'apartat "Estudi de l'estructura rítmica interna" es dedueix que sí que existeix la relació entre les velocitats de locució i el ritme d'activitat biològica humana. Així que, no coincideix la visió de l'Òscar Andreu i l'Òscar Dalmau amb la investigació, la qual demostra que sí que hi ha un enllaç entre els dos conceptes. Ells justifiquen la seva idea esmentant el cas de RAC1 on durant la matinada emeten repeticions de programes amb ritmes interns elevats i, per això tenen raó en aquest aspecte. Ara bé, si no es té en compte la franja horària de la matinada, tal com es mostra en el sisè gràfic, sí que s'aprecia connexió explicada.

Altres declaracions durant l'entrevista es vinculen al fet dels elements comunicatius que utilitzen al llarg d'una emissió. Els Òscars, com es fan anomenar, doten el seu programa d'un ritme, més que radiofònic, televisiu. Aquesta percepció s'extreu del fet d'avaluar els minuts radiofònics en global i acceptar que la quantitat d'elements auditius que es transmeten amb les ones arriben a formar una imatge molt clara del que s'explica. Per exemple, si una escena s'ambienta en un jutjat i descriu un judici, a "La Competència" s'introdueixen el so de les passes per la sala, un murmuri del jurat, cops de massa... Aquesta situació s'utilitza molt en aquest espai i, en concret, és un exemple extret de l'anàlisi del programa emès el dia 15 de gener de 2018 transcrit a l'Annex 4 (a partir del minut 01:03).

Escoltar "La Competència" és interessant també pel punt de vista d'organització d'elements comunicatius. Partint de la base que hi ha una enorme quantitat d'elements sonors (siguin veus, músiques, sons o silencis), Òscar Andreu expressa (al minut 4:42 de l'entrevista) que "la idea és fer-ho tot condensat i que pràcticament no hi hagi espai. En aquest sentit, moltes vegades ho pots confondre, fins i tot, amb un programa irrespirable". La peculiaritat és saber organitzar els components i, en escoltar l'espai radiofònic s'aprecia clarament l'alt nivell del domini dels recursos i, els Òscars comenten que la seva llarga experiència a la ràdio els facilita aquesta tasca. Com entren les músiques, com desapareixen d'escena, quan entren les veus, amb quin volum... "Nosaltres som gent de ràdio, vull dir, hem mamat ràdio des de molt abans de començar-ne a fer" afirma Òscar Dalmau. La feina darrere del resultat és, des del seu punt de vista, els anys de dedicació a la professió i afirmen que, de mica en mica, es va aprenent quan fa falta un silenci, quan cal trencar-lo, quan es necessita una música, quan un efecte, etc. De fet, Dalmau remarca que el ritme ja el tenen molt interioritzat: "a vegades és molt difícil explicar-ho perquè és com un sisè sentit", ja està integrat.

Aleshores, la investigació queda completada amb aquest darrer punt que recolza les deduccions extretes en els anteriors apartats. En primer lloc, els programes informatius tenen un ritme intern inferior als d'entreteniment. En segon lloc, la relació entre els ritmes de locució i biològics és existent. En tercer i últim lloc, l'oferta d'entreteniment té un ritme harmònic superior als informatius.

CONCLUSIONS

Evidenciar les diferències en les estructures rítmiques interna i harmònica en els programes informatius i d'entreteniment radiofònics ha estat l'objectiu principal d'aquest treball. De forma complementària, l'objectiu s'ha orientat també a definir amb exactitud un dels espais d'actualitat amb humor més coneguts de RAC1 "La Competència" i a enllaçar la investigació entorn al ritme sonor amb els ritmes biològics. Amb aquests propòsits, les hipòtesis plantejades són: 1) el ritme intern està lligat als ritmes biològics, 2) hi ha diferències en les estructures senyalades entre els dos tipus de programes i, 3) l'oferta d'entreteniment té un major ritme harmònic.

Fruit de la recopilació pròpia de dades i de l'entrevista als directors i presentadors del programa "Els Òscars" al llarg de l'estudi s'ha pogut concloure, relacionat amb les hipòtesis explicades, el següent:

1. Sí que existeix el lligam entre l'estructura rítmica interna i els ritmes biològics, de manera que la tendència en el cas estudiat és una velocitat màxima de locució al migdia i el descens a mesura que continua el dia. Tot i això, és més evident aquest patró als informatius, on la línia de tendència dibuixa un lleu descens a mesura que passen les hores. En canvi, a l'espai d'entreteniment el dibuix s'assimila més a una petita muntanya amb el punt àlgid entre la una i les dues del migdia.
2. La dissemblança entre l'oferta informativa i d'actualitat amb humor és significativa. L'anàlisi de les paraules per minut mostra tendències diferents al llarg del dia: el primer tipus té el màxim a la franja horària del matí i el segon tipus, al migdia. La diferència entre el matí i el vespre del programa convencional de notícies és de 36 paraules per minut i, en canvi, en el d'actualitat amb humor és només de set mots en un minut.
3. La programació d'entreteniment té un major ritme harmònic, és a dir, s'observen més elements comunicatius, intercalats de manera més variada. Per una banda, les dades de l'oferta informativa posen en relleu la combinació d'una o dues veus i, no en tots els casos, amb una música de fons. Per altra banda, la informació corresponent als programes d'actualitat amb humor la barreja és, en tots els casos, de dues o tres veus amb música i altres recursos.
4. "La Competència" té unes estructures rítmiques peculiars i pròpies de l'espai que el caracteritzen. Òscar Andreu i Òscar Dalmau coincidien en afirmar que el seu programa és fàcil i ràpidament reconeixible quan s'engega la ràdio perquè,

allunyant-se de l'estil pop més comú en el món radiofònic, ells opten per un ritme més proper al hip-hop. “La sintonia no deixa de ser l'ADN del programa” apuntaven els Òscars a l'entrevista. El plantejament del seu espai comença en omplir el silenci i tenir en compte que si no s'omple, també té la seva significació i, aquesta característica apunta a la importància i la consideració per la seva part de tots els elements comunicatius.

Per tant, les deduccions esmentades aporten un vertader coneixement en la temàtica, ja que, com s'ha anat comentant al llarg del treball, l'àmbit d'estudi no està especialment desenvolupat en el sector radiofònic. En aquesta trajectòria, cal apuntar que s'han aplicat els conceptes a l'actual situació en la ràdio, però en la seva mesura; en una emissora catalana i privada i, en particular, en un dels programes d'actualitat amb humor més escoltats. També val a dir que l'exemplificació clara de la connexió entre els ritmes en aquest mitjà de comunicació i els biològics/circadianis és reveladora. És cert que l'estudi de Daniel Casals (2007) ja apuntava cap a un recompte de mots en les frases, però no de la velocitat de locució, és a dir, paraules per minut. En certa manera, Casals presenta una anàlisi detallat de l'emissora pública Catalunya Ràdio, però no és una investigació de les estructures rítmiques, sinó que s'enfoca a la llargada de les frases i no a la seva durada. En aquest sentit, la present recerca sí que se centra en la velocitat de locució -ritme intern- i en els elements sonors que componen les escenes radiofòniques -ritme harmònic-. I és en aquesta trajectòria que es determina el lligam entre la primera estructura i els ritmes circadianis.

A partir d'aquest estudi, s'obre un ventall de futures recerques. Per una banda, a investigar les altres estructures rítmiques -la melòdica, la global i la patronal (Perona, 1992)-. Altrament, a dirigir l'estudi a altres emissores de ràdio -ja siguin del mateix abast, a escala nacional o, fins i tot, internacional- i observar les diferències entre totes elles. Per un altre costat, orientar-ho cap a altres gèneres periodístics de ràdio, com poden ser l'entrevista, la crònica, el concurs, etc. Des d'aquesta perspectiva, el tema requereix encara molta investigació i cal un desenvolupament exhaustiu de les estructures rítmiques. El perquè és clar; com ja s'indicava a la introducció d'aquest projecte, el ritme és l'element clau a considerar a l'hora de crear un guió radiofònic i saber locutar adequadament per aconseguir una bona recepció per part del públic.

BIBLIOGRAFIA

- ARNHEIM, Rudolf, (1957). *Film as art: 50th Anniversary Printing*. Berkeley i Los Àngeles, Califòrnia (Estats Units d'Amèrica): University of California Press.
- AZCÁRATE, P., (1872). *Obras completas de Platon*. Madrid: Medina y Navarro Editores.
- BALSEBRE, A., (1994). *El lenguaje radiofónico*. Madrid: Cátedra.
- CASALS, D., (2007). *Ràdio en català. Contribució de Catalunya Ràdio a la creació d'un llenguatge radiofònic català per als informatius*. Barcelona: Publicacions de l'Abadia de Montserrat.
- CEBRIÁN, M., (1994). *Información radiofónica. Mediación, técnica, tratamiento y programación*. Madrid: Síntesis.
- FERRÉ, C., GAYÀ, C., FERRER, I., LOZANO, C., CARRILLO, N., MONTOYA, D., (2013). *Infoentretenimiento. El formato imparable de la era del espectáculo*. Barcelona: Editorial UOC.
- FRAISSE, P., (1976). *Psicología del ritmo*. Madrid: Morata.
- GUTIÉRREZ, M., PERONA, P.P., (2002). *Teoría y técnica del lenguaje radiofónico*. Barcelona: Bosch.
- HUERTAS, A., PERONA, J.J., (1999). *Redacción y locución en medios audiovisuales: la radio*. Barcelona: Bosch.
- LEWIS, B., (1984). *Jean Mitry and the aesthetics of the cinema*. Michigan: UMI Research Press.
- MARTÍ, J.M., (1991). *Modelos de programación radiofónica*. Viladecavalls: Fered-Back Ediciones.
- MARTÍNEZ-COSTA, M.P., DíEZ, J.R., (2005). *Lenguaje, géneros y programas de radio. Introducción a la Narrativa Radiofónica*. Navarra: S.A. EUNSA, Ediciones Universidad de Navarra.
- MERAYO, A., (1992). *Para entender la radio. El proceso informativo radiofónico*. Salamanca: Publicaciones Universidad Pontificada de Salamanca.
- PERONA, J.J. (1992). *El ritmo en la expresión radiofónica* (Tesis doctoral). Universitat Autònoma de Barcelona, Barcelona.
- SERRANO, M.M., (1981). *Un modelo metodológico para investigar los efectos socioculturales de los media*: <https://www.raco.cat/index.php/Analisi/article/view/40985/88191>. Data de consulta: 20/01/2018.
- ZIMBARDO, G., GERRIG, R., (2005). *Psicología y vida*. Mèxic: Prentice Hall Mexico.

ARTICLES PERIODÍSTICS:

- Grup Godó (2017). *RAC1 segue sumando récords de audiencia*. Grupo Godó, 2 d'agost. Disponible en línia a: <http://www.grupogodo.com/rac1-sigue-sumando-records-de-audiencia/>
- Anònim (2017). RAC1, líder d'audiència amb 858.000 oients diaris. El Nacional, 19 d'abril. Disponible en línia a: https://www.elnacional.cat/ca/societat/egm-rac1-lider_152112_102.html

DOCUMENTS EN LÍNIA:

- AIMC (Asociación para la Investigación de los Medios de Comunicación), *Marco General de los Medios en España 2017*, novembre/desembre: <https://www.aimc.es/a1mc-c0nt3nt/uploads/2017/01/marco17.pdf>. Data de consulta: 18/01/2018.
- AIMC, *Resumen General de resultados EGM 2017*, febrer-novembre: <https://www.aimc.es/a1mc-c0nt3nt/uploads/2017/05/resumegm317.pdf>. Data de consulta: 18/01/2018.
- LÁZARO, P., XTEC (Xarxa Telemàtica Educativa de Catalunya), *Llenguatge radiofònic*: <http://xtec.gencat.cat/ca/recursos/media/radio/llenradiofonic/generes/magazine>. Data de consulta: 12/01/2018.

WEBGRAFIA:

- CCMA (Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals), Catalunya Ràdio: <http://www.ccma.cat/catrado/>. Data de consulta: 10/01/2018.
- Catalunya Ràdio, CCMA: <http://www.ccma.cat/catrado/programacio/catalunya-radio/>. Data de consulta: 10/01/2018.
- Diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans (DIEC).
- Premi Internacional d'Humor Gat Perich 2017: <http://www.gatperich.org/index.php/ca/premis-2016>. Data de consulta: 15/01/2018.
- Premis GoliADs 2011: <http://goliads.com/portfolio/v-edicion-goliads-2011/>. Data de consulta: 11/01/2018.

- Premis Ràdio Associació 2011: <http://radioassociacio.cat/edicions-anteriors/>. Data de consulta: 15/01/2018.
- RAC1: Grup Godó. (<https://www.rac1.cat/programes>). Data de consulta: 26-03-2018.
- Real Academia Española (RAE).

ANNEXOS

ANNEX 1- Taula comparativa de programació: RAC1 i Catalunya Ràdio

Les grelles de programació d'entre setmana i de cap de setmana de les dues emissores s'han elaborat a partir de la programació emesa al llarg de la primera quinzena de gener de 2018. Cal tenir en compte que durant l'any hi ha canvis en els horaris i en l'ordre dels programes a causa de dies festius, de notícies excepcionals, programes especials o informacions esportives (com ara partits de futbol).

Programació de dilluns a divendres a Rac1 i a Catalunya Ràdio:

Temps radiofònic	Emissora	Programa	Temàtica	Hores	Presentador
Matinal/matí (06 - 13h)	Rac1	"El món a RAC1"	Info.	06:00 - 12:00h	Jordi Basté
		"La Competència"	Entr.	12:00 - 13:00h	Els Òscars
	Cat. Ràdio	"El matí a Catalunya Ràdio"	Info.	06:00 - 13:00h	Mònica Terribas
Migdia (13 - 16h)	Rac1	"La Segona Hora"	Entr.	13:00 - 14:00h	Quim Morales
		"14/15"	Info.	14:00 - 14:15h	Mònica Fulquet
		"Primer Toc"	Espo.	14:15 - 15:00h	Raül Llimós
		"Tot és possible"	Entr.	15:00 - 16:00h	Elisenda Camps
	Cat. Ràdio	"Popap"	Entr.	13:00 - 14:00h	Mariola Dinarès
		"Catalunya Migdia"	Info.	14:00 - 16:00h	Òscar Fernández i Empar Moliner
Tarda (16 - 19h)	Rac1	"Versió a Rac1"	Info.	16:00 - 19:00h	Toni Clapés
	Cat. Ràdio	"Estat de Gràcia"	Entr.	16:00 - 19:00h	Roger de Gràcia
Vespre/nit (19 - 01h)	Rac1	"Islàndia"	Entr.	19:00 - 20:30h	Albert Om
		"No ho sé"	Info.	20:30 - 22:30h	Agnès Marquès
		"Tu diràs"	Espo.	22:30 - 01:00h	Roger Saperas
	Cat. Ràdio	"Tot Costa"	Espo.	19:00 - 20:45h	Jordi Costa i Sònia Gelma
		"Tot gira"	Espo.	20:45 - 23:00h	David Clupés
		"El club de mitjanit"	Espo.	23:00 - 01:00h	Francesc Garriga
Matinada (01 - 06h)	Rac1	Reemissió: "La Competència"	Entr.	01:00 - 02:00h	Els Òscars
		Reemissió: "La Segona Hora"	Entr.	02:00 - 03:00h	Quim Morales
		Reemissió: "Tot és possible"	Entr.	03:00 - 04:00h	Elisenda Camps

		Reemissió: “Tu diràs”	Espo.	04:00 - 06:00h	Roger Saperas
	Cat. Ràdio	“Nit dels ignorants 3.0”	Entr.	01:00 - 03:00h	Xavier Solà
		“Mil i una nits”	Entr.	03:00 - 04:00h	Maria de la Pau Janer
		Reemissió: “El club de mitjanit”	Espo.	04:00 - 06:00h	Francesc Garriga

Programació de cap de setmana a Rac1 i a Catalunya Ràdio:

Temps radiofònic	Emissora	Programa	Temàtica	Hores	Dia	Presentador
Matinal/ matí (06 - 14h)	Rac1	“La Primera Pedra”	Espo.	06:00 - 07:00h	Ds-Dg	Noemi Polls
		“Via Lliure”	Entr.	07:00 - 14:00h	Ds-Dg	Xavi Bundó
	Cat. Ràdio	“El Suplement”	Info.	06:00 - 13:00h	Ds-Dg	Ricard Ustrell
Migdia (14 - 16h)	Rac1	“14/15”	Info.	14:00 - 14:15h	Ds-Dg	Mònica Fulquet
		“Primer Toc”	Espo.	14:15 - 15:00h	Ds-Dg	Raül Llimós
		“Amb molt de gust”	Entr.	15:00 - 16:00h	Ds	Emma Aixalà
		“Ultraesports”	Espo.	15:00 - 16:00h	Dg	Raül Llimós
	Cat. Ràdio	“El Divan”	Entr.	13:00 - 14:00h	Ds	Sílvia Cópulo
		“Mans”	Info.	13:00 - 14:00h	Dg	Ester Plana i Quim Rutllant
		“Catalunya Migdia”	Info.	14:00 - 14:30h	Ds-Dg	Neus Bonet
		“Tot gira Migdia”	Espo.	14:30 - 15:00h	Ds-Dg	Maria Guixà
		“Solidaris”	Info.	15:00 - 16:00h	Ds	Albert Segura
		“Tot gira”	Espo.	15:00 - 16:00h	Dg	David Clupés
Tarda/ vespre (16 - 23h)	Rac1	“Superdissabte”	Espo.	16:00 - 23:00h	Ds	<i>*Depèn de l'emissió</i>
		“Superdiumenge”	Espo.	16:00 - 23:00h	Dg	Xavi Puig i Albert Ferran
		“RAC1ncentrat”	Info.	19:00 - 23:00h	Ds-Dg	Jordi Beltran
	Cat. Ràdio	“Tot gira”	Espo.	16:00 - 23:00h	Ds-Dg	David Clupés
Nit (23 - 01h)	Rac1	“Tu diràs”	Espo.	23:00 - 01:00h	Ds-Dg	Roger Saperas
	Cat. Ràdio	“Ciutat Maragda”	Entr.	23:00 - 00:00h	Ds	David Guzman
		“Revolució 4.0”	Info.	23:00 - 00:00h	Dg	Xantal Llavina
		“Generació Digital”	Info.	00:00 - 01:00h	Ds	Albert Murillo
		“L'ofici de viure”	Entr.	00:00 - 01:00h	Dg	Gaspar Hernández

Matinada (01 - 06h)	Rac1	"Misteris"	Entr.	01:00 - 03:00h	Ds-Dg	Sebastià Arbó
		Reemissió: "Via Lliure"	Entr.	03:00 - 04:00h	Ds-Dg	Xavi Fulquet
		Reemissió: "Tu diràs"	Espo.	04:00 - 06:00h	Ds-Dg	Roger Saperas
	Cat. Ràdio	"L'audiovisual"	Musi.	01:00 - 02:00h	Ds-Dg	Àlex Gorina
		"Els viatgers de la Gran Anaconda"	Entr.	02:00 - 03:00h	Ds	Toni Arbonès
		"Nit dels ignorants 3.0"	Entr.	02:00 - 03:00h	Dg	Xavier Solà
		"Pista de fusta"	Musi.	03:00 - 04:00h	Ds-Dg	Miqui Puig
		"iCatTapes"	Musi.	03:00 - 04:00h	Dg	- (programa musical)
		"Geografia Humana"	Musi.	04:00 - 05:00h	Ds-Dg	Maite Sadurní
		"Mans"	Entr.	05:00 - 05:30h	Ds	Ester Plana i Quim Rutllant
		"Paraules de vida"	Entr.	05:30 - 06:00h	Ds	Emili Pacheco
		Reemissió: "Geografia Humana"	Musi.	05:00 - 06:00h	Dg	Maite Sadurní

***Depèn de l'emissió:** durant les tardes del cap de setmana a Rac1 la programació varia depenent de la informació esportiva. Si hi ha partits de futbol, es retransmeten sobretot els del Barça i de l'Espanyol. Els programes dedicats a aquest àmbit són els especials: "El Barça juga a Rac1" -amb Joan Maria Pou- i "L'Espanyol juga a Rac1" - amb Edu de Batlle-.

****Info.:** programa informatiu. **Entr.:** programa d'entreteniment. **Espo.:** programa d'actualitat esportiva. **Musi.:** programa musical.

ANNEX 2- Transcripció de fragments dels programes de RAC1

La investigació de camp requereix un anàlisi exhaustiu de les estructures rítmiques internes i harmòniques dels programes escollits i aquest document recull la transcripció de minuts radiofònics que pertanyen a diferents programes de dies i hores diferents.

RAC1: Programes Informatius

Fragments extrets de les emissions dels dies 26, 27 i 30 de març i 03 d'abril de 2018.

	Emissió	Transcripció d'un minut	R p.
MATÍ: El món a RAC1	26/03/18, 06:00-07:00h, min. 01'-02'	“Toni Comín, en declaracions a Rac1, diu que ha pogut parlar amb Puigdemont i que està bé, serà i molt tranquil. A banda d'Alemanya avui també estarem pendents del que passi a Escòcia i a Bèlgica. Els dos països han rebut l'ordre europea de detenció per Clara Ponsatí, per un cant i, Lluís Puig, Toni Comín i Meritxell Serret per l'altre. Tot apunta que Clara Ponsatí compareixerà avui davant la policia escocesa. Mentre que Puig, Comín i Serret ho faràn els pròxims dies. De la seva banda, Suïssa ha tornat a insistir que no extradirà ningú per motius polítics. Sigui com sigui, el cert és que l'empresonament de cinc dirigents independentistes divendres, i la detenció ahir del president Puigdemont a Alemanya crispem encara més els ànims. Milers de persones han sortit als carrers per denunciar el que consideren que és una situació de clara repressió per part d'Espanya i les protestes s'han allargat fins ben entrada la matinada. Es van concentrar bàsicament al centre de Barcelona, davant la delegació del Govern Espanyol i, també, a les sotsdelegacions de la resta de demarcacions territorials. També, es van tallar diverses carreteres: l'AP7, sense anar més lluny, no ha tornat a la normalitat fins les dues...”	203 p

Emissió	Transcripció d'un minut	R p.
26/03/18, 11:00-12: 00h, min. 00'-01'	“Què tal, Joan Pollet, bon dia. -Bon dia. -Tu paties com a president, quan venien jornades i hi havia, hi havia, tenies jugadors cedits... Paties molt pel, pel, pels partits de seleccions? - Jugadors cedits a les seleccions? Home, hi tan! Home hi tan que patia, <i>lo</i> passa que, per desgràcia no és que en tinguéssim, que en tinguéssim molts i, i a més a més els teníem a fora perquè em sembla que els últims, dels últims internacionals de l'espanyol, no ho sé, deu fer cinc o sis que no... -No només a Espanya. -No, no, no. I a més a més va haver-hi alguna temporada que havíem arribat a tenir... sis o set s'internacionals... -Per això! -...i, home clar, clar. Tu mires de reüll i penses, em, una miqueta de copet, una contractura, un, qualsevol tema muscular i... i et repercuteix en el grup, hi tan. -Quan és que la gent. -No m'agradava massa que marxessin, no. -La gent jugant ara, ara es pregunta, “hòsti, clar, demà juga Messi”. Jo crec que no només el barcelonisme, és a dir, en general, en general, el món del futbol, davant d'aquestes grans marques potencials que són el Messi, ho són el Cristiano Ronaldo... Aquesta por que hi ha de que d'aquí a una setmana hi ha la Champions, per exemple, i de que es puguin lesionar...”	226 p

Emissió	Transcripció d'un minut	R p.
27/03/18, 08:00-09: 00h, min. 11:40' -12:40'	“Mentrestant La Vanguardia explica que fa uns mesos l'equip de seguretat de Carles Puigdemont ja va trobar un dispositiu de seguiment a la furgoneta que feia servir per moure's per Bèlgica. Puigdemont era conscient que els Serveis Secrets Espanyols vigilaven el seu vehicle. Malgrat tot es va arriscar i va optar per la ruta més curta per tornar de Finlàndia cap a Brussel·les per carretera. En total, dotze agents del CNI s'ocupaven de vigilar els seus moviments. El Confidencial Digital també aporta més detalls, avui diu que l'objectiu que el CNI i la unitat d'Informació de la Policia Espanyola s'havien posat era detenir Carles Puigdemont si passava per Alemanya, o bé, per França. Perquè són dos països amb els quals l'Estat manté una excel·lent relació de cooperació amb la intel·ligència. Els agents el segueien les 24 hores del dia i ho feien físicament, com aquell qui diu perseguint-lo i, també tecnològicament. És més, darrere Puigdemont hi anaven altres serveis secrets a part del CNI, segons aquest digital. Per això, tots els moviments del seu voltant van alertar a Puigdemont i al seu equip de seguretat, que van augmentar la intensitat de la contra-vigilància. Però, l'article també explica que va ser clau una indiscreció del diputat finlandès, Mikko Kärnä, que va publicar la data en que Puigdemont tenia previst marxar de Finlàndia...”	226 p

	Emissió	Transcripció d'un minut	R p.
MIGDIA: 14/15	26/03/18, min. 01'-02'	“...ser investits. La proposta es podria aprovar aquesta mateixa setmana exigeixen que es compleixin les mesures cautelars que el Comitè de Drets Humans de la ONU ha requerit a Espanya, tal com ha explicat a TV3 el portaveu de Junts per Catalunya, Elsa Artadi: -és vinculant i li diu a Espanya que ha de prendre les decisions per garantir els seus drets polítics. Això val pel Jordi Sánchez, això val, pel conseller Torull i això val pel president. No hi ha res especial, diferent a en Jordi Sánchez, del conseller Torull o, en aquest moment, que està retingut el president. -Qui també exigeix que es respectin els drets polítics dels encausats i la petició de l'ONU és el Consell de l'Adbocacia Catalana, que aglutina tots els col·legis d'advocats del país. Reclamen que es respecti la presumpció d'innocència. Mentrestant, el govern espanyol aplaudeix la detenció de Puigdemont i assegura que ningú pot burlar la justícia de forma infinita. La primera reacció l'ha fet avui la vicepresidenta, Soraya Sáenz de Santamaría: <i>-Des de Moncloa hemos vivido estos días, pues, con mucha atención, con mucha intensidad, pero también con...</i> ”	187 p
	27/03/18, min. 10'-11'	“...han acceptat la seva denúncia per vulneració dels drets polítics, com va passar en el cas de Jordi Sánchez, el Comitè de Drets Humans veu indicis d'arbitrarietat per part de l'estat espanyol. Benet Iñigo. -Ara l'estat té sis mesos per presentar al·legacions a la denúncia presentada per Puigdemont. A diferència que en cas de Sánchez, les Nacions Unides no han fixat mesures cautelars pel president. De fet, els advocats de Puigdemont no les van demanar probablement perquè, fins ara, no està per sonata la causa i no ha pogut exhaurir els mecanismes judicials dins l'Estat Espanyol. Recordem que en el cas de Sánchez, el Comitè de Drets Humans sí que va demanar cautelament a l'estat que fes tot el possible per garantir-ne el dret a ser investit. Diuen que el seu cas era especialment flagrant i, tot i això, les mesures van ser un èxit inesperat. El jutge Llarena ja té el document de Nacions Unides i un recurs de la defensa sobre la taula. -Per cert, que el Ministeri de l'Interior ha denunciat els dos Mossos fora de servei que acompanyaven Puigdemont en el moment de la detenció a Alemanya. -Es tracta de dos agents, un dels quals treballava al servei, treballa al servei d'escortes. El Ministeri els ha denunciat a l'Audiència Nacional que ja ha investit al senyor Trapero i els càrrecs...”	226 p

	Emissió	Transcripció d'un minut	R p.
	27/03/18, min. 17:30'- 18:30'	“... en menys de quinze dies per poder articular aquest gran front unitari. -Mentrestant, Miquel Izeta reconeix que no es pot fer el govern de concentració que va proposar dissabte al Parlament. El líder del PSC creu que la situació excepcional justificaria que tots els partits entressin a la Generalitat com va passar quan va tornar Josep Tarradellas però, ja ha assumit que no es donen les condicions, n'ha parlat a Telecinco: -Todo el mundo debería convencerse de que ha de arrimar el hombro, no? ¿Es eso posible? Ya le digo, yo, tal como veo las cosas, a día de hoy, pues no lo veo posible. Pero, desde luego, necesario, deseable, si. Es un deseo. Pero es un deseo no tanto del gobierno de concentración estricto, sino la idea de que hay que ir disolviendo los bloques de que la solución al problema político que tenemos entre manos va a requerir un acercamiento de posiciones. - También ha dit que s'entén millor amb Esquerra Republicana que amb el PdeCat. Més coses, els advocats dels nou polítics empresonats pel procés, avui han de presentar el recurs al Tribunal Suprem contra el processament de Llarena. Intentaran rebatre algunes de les acusacions que feia el jutge...”	201 p
TARDA: Versió Rac1	26/03/18, 16:00-17: 00h, min. 01:35' -02:35'	“Bona tarda, què tal, com esteu? Són les quatre i un minut. Avui, 26 de març, dilluns. Avui agafa la seva baixa, pel fet que serà mare, la que ha estat, per mi, la meua mà dreta des de que vaig arribar a Rac1. Estem parlant de Xènia Lobo, productora del programa. Em va guiar, recomanat en el seu cas, en el seu dia pel Xavi Freixas, en el meu aterratge en aquesta casa i, des d'aquí, Xènia mai et podré agrair prou tot el que has fet per mi i pel programa. La seva aportació, podria dir que ha estat, ha estat vital. Persona discreta, honesta, que sempre, jo diria que sempre he dit, és superdotada. Ens ha donat tant que ara entre tot l'equip haurem de fer un esforç extra per ocupar tot el que ella ocupa. Si he arribat fins aquí durant tants anys fent el Versió és en gran part per la seva feina.”	158 p

Emissió	Transcripció d'un minut	R p.
26/03/18, 18:00-19: 00h, min. 00'-01'	“...aquest dictamen de les Nacions Unides per tornar a ser candidat a la presidència de la Generalitat. -Ja, si, si, és diferent, és diferent. -<i>Bueno</i>, no ho sé, ho dic perquè parlàvem d'aquesta qüestió. -Pensava que dèieu si hi havia noves eleccions per presentar-se cap de llista. -No, no! Ara. Ara, recuperar... -Nova investidura! -...exacte. -<i>Bueno</i> saps què passa? Que no el deixaran anar a temps. No el deixaran anar. Està a la presó, no el deixaran anar i ja està. -Ja tornariem a tenir una altra... - Investidura presencial no, no presencial no... -Però aquí hi ha una qüestió, a la ONU i a la “nana” però que, vull dir, que aquí el temps va passant i arribaran els dos mesos i ningú vol fer eleccions. -22 de maig. -Ningú vol fer eleccions però potser hi ha gent que diu que no volen fer eleccions i, i les volen fer. -Però això s'acabarà quan entri en vigor la suspensió dels càrrecs perquè llavors no hi haurà discussió, no podran ser candidats. -Sí, però dic, <i>alomillor</i> un dels discursos de Puigdemont, van dir que <i>alomillor</i> hi ha gent que està fent el discurs que no volen eleccions i, potser sotamà, en aquest cas <i>Sotto voce</i>...”	205 p
27/03/18, 17:00-18: 00h min. 12'-13'	“Però, o sigui, hi ha una pel·lícula molt bona, de dos andalusos eh, que és un atracament els dies de setmana Santa amb un, a una, una sucursal d'un banc a Sevilla i ara no recordo... El mundo... Mundo por montera o un nom aixís, una comèdia. I està molt bé perquè està ambientat en els dies de Setmana Santa, - Setmana Santa, sí. Encara relacionat amb la Setmana Santa, eh, hi ha una decisió del Ministeri de Defensa d'hissar aquest divendres la bandera espanyola a mig pal a les casernes i al Ministeri per commemorar la mort de crist. No ho se, tu que ets ateu... -Home! Trobo que és, que és barrejar coses, això sí que ho trobo lleig. Perquè si figura que Espanya ens representa a tots també ens ha de representar als que no som... més aviat és un estat laic, -Sí. -a nivell nacional, al menys. I s'ha, jo ho trobo escandalós això. Això ho trobo molt lleig, molt lleig. Inclús, inclús des del punt de vista, o sigui, trobo que els primers que haurien de protestar són els catòlics. Perquè és fer un ús pervers de la seva religió. Ells no han demanat que, que... és com un... aquest es passa de frenada...”	209 p

	Emissió	Transcripció d'un minut	R p.
VESPR E/NIT: No ho sé	26/03/18, 20:30 -21:30h min. 00'-01'	"Bon nit. Carles Puigdemont seguirà detingut a Alemanya mentre la justícia d'aquest estudia l'ordre de detenció i d'entrega que ha fet Espanya. Aquesta no és la decisió més favorable pels interessos de Puigdemont que podia haver quedat en llibertat amb d'altres mesures cautelars com ha passat, per exemple, a Bèlgica amb els exconsellers Comín, Serret i Puig. Aquesta és la informació de, d'última hora, no fa ni mitja hora que tenim aquesta informació i en parlarem allargament avui al No ho sé. Per cert, que des d'ahir, tinc una imatge que em torna. Sabeu aquells controls policials a la Junquera, mirant maleters del cotxe? Recordeu? Això era just després de les eleccions. 'Aquells controls per si Puigdemont volia tornar a Catalunya d'amagat', explicava el ministre Zoido. Doncs avui hem sabut que el cotxe de Puigdemont, detingut ahir a Alemanya, com sabeu, duia incorporat un geolocalitzador que haurien posat agents del CNI. I que dotze d'ells el van seguir en el seu viatge fins a Finlàndia i, també, en la tornada que intentava quan va ser detingut. A Alemanya expressament perquè és un dels grans..."	184 p
	27/03/18, 20:30 -21:30h min. 29'-30'	"Clar, no, és que, és que dona, el que estava explicant dona una mica a la dimensió de les dificultats de les comunicacions. Perquè clar, estem parlant de divendres que, fins ahir, d'alguna manera no, no vau poder parlar amb, amb, en el cas de, teu Meritxell amb unes mínimes condicions que no sé de quina durada és aquesta conversa que es pot tenir telefònicament. -Bé, és que ells tenen dret a deu trucades a la setmana de cinc minuts i aquests cinc minuts són els cinc minuts més curts de la història dels cinc minuts, si em permeteu, perquè són molt, molta, moltes coses a dir eh, per dues bandes, no? I es fa tot, sobretot el que deia abans la Blanca, no? És la preocupació doncs, què està passant a Catalunya però sobretot la preocupació de com estem la família, no? I, i llavors són cinc minuts que no, no pots parlar amb cinc minuts tranquil·lament, ni analitzar les coses. -L'altre dia parlàvem amb la Laura Masvidal..."	170 p

Emissió		Transcripció d'un minut	R p.
	27/03/18, 21:30 -22:30h min. 34'-35'	“...volaven damunt de cavalls i someres i a les nits entraven a les cases i ofegaven als infants. Jo suposo que les culpaven de nens que potser havien mort de mort sobtada... -Sí. -I després, clar, tot era la bruixa. Després, tot això s'incrementa al segle XVII, eh, la cacera és molt més intensa. A Catalunya hi va haver tres mil acusades i quatre-centes executades. És brutal això, eh. -Hi tant. -I ja et dic que, va coincidir això amb, amb un pic de fam que, que, em, era el poble que ho reclamava, eh? i, ahir va haver una figura que va aparèixer en aquella època que és la del caçador de bruixes. Que era un home, curiosament eh, i el que feia aquest senyor, jo me l'imagino un pervertit, perquè anava despullant dones, clar és que tu imagina't... -Ai Helena... -Bueno és que dedicar-te a això... si o no? -Clar, perquè anava a buscar a la, a la, a la, a la senyal, no? -Les despullava, mirava els pits, mirava l'esquena, els hi tirava aigua beneïda... -Va, home va... -Sí, sí. Clar, imagina't! I una de les...”	191 p
MATINA DA	-	-	-

Llegenda: **p**= paraules. **R p.**= recompte total de paraules.

* <https://www.rac1.cat/a-la-carta/el-mon>

<https://www.rac1.cat/a-la-carta/14-15>

<https://www.rac1.cat/a-la-carta/versio>

<https://www.rac1.cat/a-la-carta/no-ho-se>

RAC1: Programes d'Entretenment

Fragments extrets de les emissions dels dies 26, 27 i 30 de març i 03 d'abril de 2018.

	Emissió	Transcripció d'un minut	R p.
MATÍ: La Competència	26/03/18, min. 09'-10'	“...heu de saber que... -President Carles Puigdemont va ser detingut ahir per la policia alemanya. - <i>Vaya, ¿qué “ollen” mis ojos?</i> -Una notícia d'última hora eh. -Sí, si. -Bé, ha passat la nit a la presó esperant que un jutge de guàrdia decideixi si surt en llibertat condicional o no, mentre decideixen si l'extradeixen. -Una cosa, bon dia a tothom. -Bon dia, avi. -M'esteu dient que els alemanys han detingut al president de la Generalitat per entregar-lo a l'estat Espanyol? -Sí. -El temps passa volant, eh. Però cap enrere, per què no m'heu dit que érem al 1940? Per què no m'heu avisat? - <i>Bueno</i> , el que dèiem, que el president Puigdemont ha passat la nit retingut, en un primer moment, la premsa espanyola va donar per fet una extradició exprés a Espanya. Ara sembla que el tràmit, si s'arriba a fer, podria durar fins a tres mesos. -Ah, mira, com quan el van reclamar les autoritats de Bèlgica, eh. Primer l'havien d'extradir el mateix dia... -Sí. - ...després dos mesos i... - Sí. -...finalment Puigdemont va acabar llogant un xalet i fent calçotades, eh. I viatjant per mig Europa, eh. -Sí, si. -Sóc jo? O la cosa no para de repetir-se? Vull dir que...”	203 p
	26/03/18, min. 35'-36'	“...el cordó policial i van arribar fins a les delegacions del govern espanyol, on els mossos també van acabar carregant. Avui les protestes continuaven, per exemple, als voltants de Lleida hi ha hagut talls a la A2 a l'alçada d'Alcarràs. -Hòstia i tant Alcarràs, hòstia Santa Carnús, hòstia tots plegats, me cago en tot lo que se mou! -Un moment, Salvadoret de Cal... -De Cal Bajoco! -De Cal Bajoco, bon dia. -Cago en lo campanar de l'Església de Sants Monyons del Carrer Roca de Torquestae. La campana <i>tocae</i> a terra! Era com la Torre de Pisa, però <i>pissae</i> . <i>Pissae</i> ella! -Sí, sí, sí. -Que ara no podem ni protestar o què? -Aviam, vostè va anar des de Vilanova de la Franja fins a Lleida a protestar... -A fè de déu que sí! Em pic me vaig llevar... -Sí... -...vaig aplegar <i>lo sondere</i> , vaig agafar lo tractor i cap a Lleida que hi falta gent! - <i>Bueno</i> , eh... -Vaig arribar a la <i>Delegación</i> ... -Sí. -i vaig <i>empezar</i> a fer <i>trompos</i> amb lo tractor que se van cagar a les calces, tu! -Però què diu? Contra els Mossos? -Contra tothom! -Ah, <i>vale, vale</i> . -És igual...”	193 p

	27/03/18, min. 46'- 47'	“...el president. -Torno a llegir aquesta frase per enèsima vegada i espero poder continuar-la: parlem del partit d'Albert Ribera, que sempre s'ha mostrat tant crític amb la corrupció del PP que ha decidit donar-li suport en tot, justament per mostrar aquesta crítica. -Ahà... Val. -Això és que estàs donant la teva opinió, o...? Veig que... -Sí. -...això del periodisme objectiu... -Bueno, bueno, no sóc periodista objectiva, estic donant la meva opinió. -Bueno, ho veieu? Avui en dia les dones donen la seva opinió i no, i no passa res. -Bueno, no passa res? Què ha de passar? Què ha de passar? Hi ha llibertat! -Hi ha llibertat! -Aquest comentari està, és com el meu de dir bueno, respecto eh. -Tot i ser dona, està bé que donis la teva opinió, no? -Sí, sí. -Claro! -Mare meva...el dia que manem... flipareu! Bueno! El cas és que Albert Ribera ha explicat que s'han donat les condicions bàsiques per donar suport als pressupostos del PP i no ha esmentat la seva preocupació pels casos de corrupció que envolten al PP, justament això era fins fa quatre dies, una de les principals motius per no donar suport als pressupostos o almenys això és el que...”	204 p
MIGDIA: La segona hora	26/03/18, min. 08'-09'	“...que no hi anava i sempre està bé recuperar un ‘pef’, en aquest cas beneir un palmó. -Tu portaves palmó o no? -No, jo portava micròfon que ja, ja és prou dur. -Doncs si, doncs sí. Avui a molta passió al ‘provoluixon for nos’, hi ha molta passió perquè estem en setmana santa i, a més, l'Edgar ens retransmetrà la benedicció dels palmons del dia d'ahir. En Xavier Pérez Izquierdo ens fa un treball de camp internacional per conèixer l'abast real de la internacionalització del procés català. Molta atenció mentre esperem com es resol la detenció de Carles Puigdemont. Avui hem trucat per saber què en saben els alemanys del president català. -Sí, Quim, perquè des d'ahir només estem sentint gent d'aquí, tertúlies d'aquí, bla-bla-bla, bla-bla-bla, gent aquí a Catalunya, d'Espanya, tal... -Però com estàs Xavi? -Però, i la gent d'Alemanya? Què té a dir? Per què no donem veu a la gent d'Alemanya? -Mira, això dic jo també. -Que tenen allà un home posat a la presó que no saben qui és. -Molt bé. -Doncs anem a trucar a Alemanya i els hi preguntem si saben qui és i què passarà amb ell, clar. -Sempre és garantia de diversió trucar a Alemanya, a aquella gent tan simpaticota... -Ai, sí... M'ho he passat tan bé, Quim... -Tot el matí rient. -Sí! -<i>Todo risas</i>. -Pensa, pensa que la Laura, que la tenim d'estudiant...”	236 p

	26/03/18, min. 18'-19'	“...no la coneix i si, si, si, si, si, si, sí que la conec, si. -I s’ha relaxat. -S’ha relaxat molt, molt. -Se li ha notat que li agrada molt, a més, l’emoció, no ha pogut dir més que sí. No ha pogut comentar-la. -No, hi estava tant relaxada que no ha volgut participar al concurs de les deu preguntes per saber quin és el regal que li toca. Així que li he dit, miri senyora, és igual, jo li dic directament quin és el premi i a veure si el vol o no. Un lot de vins i cava Ferré i Catasús. -Molt bé! -Li agrada? El coneix? -No, no, no, no. -Doncs miri, el coneixerà. Que són uns vins blancs, negres, rosats. Ha de buscar El lloc golafre i el compte ovelles a les botigues especialitzades i als restaurants. Però aquest lot d’aquí és per vostè, si el vol. -Jo, és que no ho sé, perquè a vegades hi ha joc regals trampa, per <i>lo</i> tant, regaleu-ho amb un altre i ja està. -Sí? -Sí, sí, sí. -A qui el regalem? -Al públic! -Al públic, doncs moltes gràcies en nom seu. -Doncs mira, aquesta senyora ha tingut certa suspicàcia amb aquest regal. Doncs res, no, cap problema senyora, no pateixi. Nosaltres no la forçarem més, a part d’haver-la fet cantar “Sóc i veig arbres” i...”	231 p
	26/03/18, min. 45'-46'	“...<i>hábleme en castellano por favor</i>. -Sí, <i>en castellano</i>, que ella ha vingut de vacances a La Manxa... -A La Manxa? -Sí. -Molt bé. -A la Manxa. -Què? És ben bonic! Que sí! -<i>Don Quijote</i>... -Sí, hi tant. Els molins... i formatge, formatge. -‘Manxegu’ -Clar. -i... és ‘manxegu’ no, el d’allà? -Que sí, sí. Les platges, precioses. -Sí, que sí. -<i>Lo</i> millor les platges! -Quim! No hi ha platges... -Sí.. -Mira’t un mapa d’Espanya, <i>de tan en quant!</i> -I que ella ha estat allà... -Ai! Estàs molt malament! -Estic molt malament, és que jo parlo tot el matí així “ja ja, ja ja”... -Ha produït una cadena de pollastres, això després ho recuperarem! -Joestic bé. -Qui ho ha encomanat això? -...i que prefereix, ja que és Europa, que prefereix que viatgi tranquil·lament per Alemanya. Si es vol quedar a Alemanya, que es quedi a Alemanya. Però que, en principi, com que és un assumpte polític s’hauria de resoldre aquí sense portar-lo a presó. Això és el que m’han dit... -Sí... Sí, sí. Que s’hauria de resoldre a Espanya sense portar-lo a la presó. -Sí, això m’ha dit ella eh. -Molt bé, molt bé. Alemanya terra d’acollida i que no hi toquen de peus a terra tampoc. -Ja està! -Doncs bé, això és el que saben a Alemanya del President Puigdemont i del que podria passar...”	228 p
TARDA	-	-	-

VESPR E/NIT: Islàndia	30/03/18, min. 06'-07'	“...que predestinen a una feina. Recordo, per exemple, al Màrius escrivint sobre quan el Departament de Pesca de la Generalitat van coincidir, en càrrecs, certament rellevants al senyor Peix i el senyor Miralpeix. Màrius Serra bona tarda. -Bona tarda. -Des de 1991, eh si tinguessis, allò, una botiga eh. Des de 1991 que vas fer el primer article sobre això, eh. -No sabia ni com dir-ne encara i en vaig acabar dient “Predestinats”, no? És veritat que el Peix i el Miralpeix eren... Em van obrir els ulls, perquè a més, un era superior de l'altre i pensaves: ‘deu ser el Peix el de dalt i el peix se'l mira, no?’ -Era així? O sigui, el Peix era superior al Miralpeix? -Sí, però després van tenir una, una... No sé si encara és l'exercici però van tenir una allarga carrera administrativa i jo els vaig anar resseguint com a fidel lector del Doc i sí... sí, sí, eren càrrecs rellevants de pesca. -Quan vam parlar amb el Màrius, per proposar-li aquest tema, si volia venir a Islàndia a jugar...”	181 p
	03/04/18, min. 15'-16'	“Ja, això ja ens “a” situa, ja no és, ja no és el Marc Panuc, és una cosa, eh? Això es fa en un espai poètic que és de la Plaça Joanic i a Gràcia, espai poètic. <i>Les Hermanas del Desorden</i> a les vint hores, entrada sis euros, estem parlant del doble del Panuc i un euro més que Luis Pinter. Estem, estem, és una aposta. Però, el que m'ha interessat més és que en el cartell diu: <i>‘Entrada seis euros y vuestros corazones’</i> . -També s'ha de donar el cor? -A, aquí he de dir, he de dir-lis a les germanes del <i>deroden</i> que m'han decebut molt. O sigui, què és això d'apel·lar als cors? Vull dir... -Però és una congregació religiosa? -No! Això són actes del <i>desorden</i> . És un espai poètic, és aquesta cosa que es porta ara. És un híbrid però, jo trobo que aquestes formules amb ah... veniu vosaltres i les vostres ànimes no? Una mica espiritual. No! No m'ha agradat. Segon acte que m'ha interessat sobre la redacció: <i>Iniciación al yoga en Gracia</i> . Aquesta... primer he pensat ‘bé, és un... sí, per exemple un... no!’... “	191 p

	03/04/18, min. 1:00' - 1:01'	“...durat gran part de la tarda no, però si que al vespre, al llarg del vespre arribaran alguns ruixats, es formaran alguns ruixats cap a l'extrem nord de l'Alt Empordà. O de la, de la, Garrotxa però en conjunt doncs, un dia, com dèiem tranquil i amb temperatures molt semblants a les d'avui. Per tant, al migdia suau, també semblants a les d'avui a primeres hores i al migdia amb temperatures en conjunt entre els divuit i els vint, vint-i-dos graus però sí que en molts sectors de la costa prelitoral i, sobretot cap a les comarques de Tarragona les temperatures s'enfilaran una mica més. Però, en tot cas això: migdia la mar d'agradable arreu del país. -Abel, abans, abans de les temperatures de Reikiavik, et vull un home... -Si, ah... -...que tinc aquí, -Aviam... -que és el Halldor Mar, Halldor, bona tarda. -Hola, bona tarda. -El Halldor és músic, està vivint la seva setmana gran perquè presenta llibre, presenta programa a la tele. Ara explicarem tot això... Només et vull dir una cosa, Abel, que és la primera frase del llibre de Halldor Mar. -Ai, ai. -‘No vaig saber què era passar fred fins que vaig arribar a Catalunya’ -Hòsti...”	203 p
MATINA DA: La Competència	26/03/18, min. 09'-10'	[Mateix fragment analitzat que en la fila “MATÍ: La Competència”.]	203 p
	27/03/18, min. 46'- 47'	[Mateix fragment analitzat que en la fila “MATÍ: La Competència”.]	204 p
	03/04/18, min. 45' - 46'	[Mateix fragment analitzat que en la fila “MIGDIA: La Segona Hora”.]	226 p

Llegenda: **p**= paraules. **R p.**= recompte total de paraules.

* <https://www.rac1.cat/a-la-carta/la-competencia>

<https://www.rac1.cat/a-la-carta/la-segona-hora>

<https://www.rac1.cat/a-la-carta/islandia>

ANNEX 3- Càlculs de dades de l'Annex 2

Per elaborar el **Gràfic 5** del treball és necessari agrupar les dades obtingudes en les taules de l'Annex 2 i fer la mitjana en cada franja horària:

	Programes Informatius	Programes d'entreteniment
MATÍ (06-13h)	$(203 + 226 + 226) : 3 =$ 218,4 (=218)	$(203 + 193 + 204) : 3 =$ 200
MIGDIA (13-16h)	$(187 + 226 + 201) : 3 =$ 204,7 (=205)	$(236 + 231 + 228) : 3 =$ 231
TARDA (16-19h)	$(158 + 209 + 205) : 3 =$ 190,7 (=191)	-
VESPRE/NIT (19-01h)	$(184 + 170 + 191) : 3 =$ 181,7 (=182)	$(181 + 191 + 203) : 3 =$ 191,7 (=192)

De la mateixa manera, per l'elaboració del **Gràfic 6** s'han agrupat les dades anteriors per obtenir una sola xifra per a cada franja, sense diferenciar entre tipus de programes:

	Programes Informatius
MATÍ (06-13h)	$(218,4 + 200) : 2 =$ 209,2 (=209)
MIGDIA (13-16h)	$(204,7 + 231) : 2 =$ 217,85 (=218)
TARDA (16-19h)	190,7 (=191)
VESPRE/NIT (19-01h)	$(181,7 + 191,7) : 2 =$ 186,7 (=187)

Nota: no es considera la franja de la matinada perquè la programació no és en directe, sinó que es s'emeten programes repetits del dia.

ANNEX 4- Anàlisi de 30 minuts de “La Competència” de RAC1

Minutat dels primers 30 minuts del programa de “La Competència” de RAC1 emès el dia 15 de gener de 2018.

Minutat	Temps	Descripció	Locutor	Text	Efectes
00:00 - 00:26	26”	Sintonia	-	-	PP: música 1
00:26 - 00:54	28”	Careta	PP: locutor 1 (L1)	L1: Moltes gràcies, molt amables. Bon dia a tothom des de la planta 15 al vell mig de la Diagonal de Barcelona. Avui a l'estudi 1 de Rac1, amb gent vinguda de La Garriga, Esplugues de Llobregat, el Putxet, les Corts, l'Ametlla de Mar, Sabadell, l'Hospital de Sant Pau, Llambilles, El Baix Guinardó, Igualada, Sant Joan d'Espí, Reus i Olèrdola.	2P: música 2
00:54 - 01:03	9”	Entradeta	PP: locutor 2 (L2) i (L1)	L2: Benvinguts a la competència. Un programa d'humor basat en fets reals. L1: Són les dotze i vuit minuts. Òscar Andreu, bon dia. L2: Bon dia Òscar Dalmau. L1: Si us acabeu de llevar heu de saber que...	2P: música 2
01:03 - 03:26	2' 24”	Notícia 1: resolució del Cas Palau	PP: L2 i L1.1 (+públic)	L2: Ja tenim sentència del Cas Palau després de vuit anys i mig. L1.1: hahaha! hòstia! L2: Un moment... L1.1: Ja tenim sentència, diu... L2: De què riu, ara? Què riu? L1.1: No... <i>Senyorita! (tres cops de mall a la teula) Vamos a ver! Parece que ha habido un robo de más de 30 millones de euros, una... una sustracción.</i> L2: Sí... <i>Robo, robo...</i> L1.1: <i>Bueno, robo quizás no. Ha sido un hurto.</i> L2: <i>“Hurto”, bueno.</i> L1.1: <i>Una sisa... de unos dineritos. Tenemos unas cuantas pruebas para condenar a los acusados pero, antes de sentenciar el caso... Anem a fer un talladet? i... Tornem d'aquí vuit anys i mig, tu, escolta'm! No hi ha pressa!</i> L2: No hi ha pressa... L1.1: No hi ha pressa, home! L2: Ha passat aquest tallat de vuit anys i mig i... què fa? L1.1: tss! tss! tss! <i>Ocho años y medio más tarde... (so musical simulant el pas del temps cap al futur + tres cops de mall damunt la taula) ¡Vamos! Señor “Viñet”, salga de la cadira de rodes y deje de “escurar” aquesta pinça de llamàntol. En la sala no se puede comer marisco, se viene comido de casa (cop de mall damunt la taula). Bien.</i>	2P: música 2 Efectes sonors al llarg del diàleg

				L2: Doncs expliquem, expliquem... Que en Fèlix Millet... L1.1: <i>¡Culpable!</i> (cop de mall damunt la taula) L'altre soci, el Montull: <i>¡Culpable!</i> (cop de mall damunt la taula) <i>La hija: ¡Culpable también!</i> (cop de mall damunt la taula) Convergència: (riure del públic i dels altres locutors) <i>ruego al jurado popular que no se avance al juez...</i> L2: "Bueno" però ja ho saben. L1.1: ...o anireu tots a la trena. L2: No home, no. Són el jurat i, per tant, han fet un "spoiler". L1.1: <i>Vamos a ver. Que se levante el señor calvo de barbita blanca, por favor, como portavoz del jurado popular. ¡Levántese!</i> (efecte de passes caminant) <i>¿A quién tengo el honor de dirigirme?</i> Home del públic: sóc el fiscal general de l'estat. L1.1: El fiscal general de l'Estat... L2: Sí.. i ha après català en un "pim pam", no? (riures del públic) L1.1: <i>¿Cómo se llama usted?</i> Home del públic: Pepito! L1.1: <i>Pepito... Señor Pepito, no sé si sospechar que usted está utilizando un alias para no ser reconocido. Porque, Pepito, como nombre, me parece bastante "redículo", para un fiscal general del estado. ¡Pero es igual! Me da igual. Pepito, como portavoz del jurado popular... Vostè diria que convergència democràtica és...?</i> Home del públic: <i>Esque vengo de incognito.</i> L1.1: <i>Bueno Pepito, sientese. ¿Quién le ha dado luz en éste entierro?</i> L2: Vostè! L1.1: <i>Yo le he dado vela, pero no luz. La vela apagada, bé, com sempre.</i> L2: Culpable, sí. L1.1: Culpable convergència. <i>Vaya, vaya... ¿qué tenemos aquí? Que sorpresa. ¿Quién lo iba a decir? ¡Bien! Siguiendo caso</i> (cop de mall damunt la taula).	
03:26 - 03:46	20"	Notícia 2: lesió de Tomas Vermaelen	PP: L2, L3 i L1.1	L1.1: <i>El pueblo contra el extraño caso de Tomas Vermaelen...</i> L3: Què passa amb Tomas Vermaelen? L1.1: Home, què passa? Abans estava lesionat i era dolent, després es va recuperar i era dolent, també, i ara que no es lesiona... és bo! L2: Sí... quin cas és? L1.1: Hòstia! <i>¡Culpable!</i> (cop de mall damunt la taula) L3: Però de què?	

03:46 - 04:56	1' 10"	Notícia 1	PP: L2, L1.1 i L4	L2: Doncs això, que, després de vuit anys de l'inici del Cas Palau, ja tenim la sentència, dos dies abans que s'iniciï la legislatura al Parlament. Una setmana que serà... L1.1: No m'ho diguis! És una setmana clau -una altra. Per favor, m'estàs dient que viurem un 'dia històric'? Un altre? L2: No, tampoc és així...	
				L1.1: Prou, per favor. (música èpica, dramàtica, fins*) Per què? <i>¡Díós "mido"! A Díós pongo por "testículo"...</i> L4: No... <i>testículo</i> no...! (so d'un timbre) L1.1: No podré suportar més setmanes clau y <i>más días históricos</i>... Siusplau, jo vull viure en un país normal... L2.1: Jo també, jo també! Ja coincidim! L1.1: ...un país on mani la dreta progressista, de centre drete reformista, d'arrel feixista... L2: Va, home va! Això no és un país normal! L1.1: ...com sempre! Com sempre s'ha fet. No cal fer més història, no mirem enrere. Mirem cap endavant. La història s'ha acabat. (*) L2: Si home! L1.1: S'ha acabat aquesta història! L2: Com va dir Francisco Franco Fukuyama! "Bueno", en fi, prou. El que deia... Aquesta setmana ja tindrem nova mesa del Parlament, sabrem qui n'ocuparà la presidència, tenim la sentència del Cas Palau...	

04:56 - 07:48	2' 52"	Notícia 3: capítol final de Merlí	PP: L2 , L1.2 , L1.1 , L3 i L4	L1.2: “Bueno, bueno, bueno” i “lo” més important, nenes! L2: L'altra... què...? L1.2: Escolta, que no heu dit res aquí. Esteu intranquil·les eh? Com jo... Jo també eh. Avui s'acaba! L2: S'acaba qui? Què? L1.2: Com que hi què? Però quina edat tens, carcamal? Avui s'acaba la sèrie <i>Merlín</i>! L2: Merlí, sí, s'acaba. L1.2: Ai.. que s'acaba el <i>Merlín</i>... (música trista, dramàtica, fins*) Una sèrie que ens ha donat tan bons moments... L2: Efectivament. L1.2: Una sèrie amb una trama com cal, realista, on no passaven més de quatre minuts sense que un personatge li mengés la boca a un altre... (riures del públic) perquè la vida, amigues, és “aixins”. L2: En un institut... la vida és com és. L1.2: En un institut, escolta, “claru”, hi ha “marro”. Les feromones estàna a, <i>bueno, al salir de clase, no?</i> L2: “Bueno” no ens remuntem més o arribarem <i>al segundo de chomon</i>. En fi, recordi, pensí que, vagi en compte amb el que diu perquè tenim el Fiscal General del Estado, Pepito, aquí assegut. (riures del públic) L1.1: ¡Señor! Señor Pepito. Su señorita. L2: Avui s'emet, dèiem, l'últim capítol de Merlí... L1.2: Oh! No m'ho recordis! L2: ... a més, ho ha recordat vostè. L3: Sí, exacte.	
---------------	--------	---	---	---	--

			L1.2: Però em sona pitjor quan surt de la teva boca pecadora. Escolta, i què farà ara el <i>Merlín</i>? L2: Com que què farà ara el Merlí? L1.2: Home... que no veieu que esteu deixant sense feina al Ramsès Orella? L2: Francesc Orella! No Ramsès. (riures del públic) L3: Francesc Orella. L1.2: Ah, també? El Francesc Orella també es queda sense feina? L2: No. És que no es queda sense feina més. L1.2: A no? L2: Acaba la feina com a Merlí... L1.2: "Bueno" i tu què "sas"? No saps ni que s'acabava avui el <i>Merlín</i>. Que no has vist mai la sèrie. Que saps qui és el Pol? L2: Últimament, sí. L1.2: A sí? Descriu-me la Tània. Com és la Tània? L2: La Tània... No sé... L1.2: I l'Oliver? L2: És que pels noms no me'ls sé. L1.2: I l'Oxana? L2: Sí, la Oxana sí que... L1.2: Ai... La Laia Manzanares, que bé que treballa... Que bé treballa la Laia Manzanares. L'Oxana, "en fin" l'Oxana, oi l'Oxana, "bueno"... L2: És la que té un fill. Té una criatura, representa. L1.2: Té una criatura, sí... L2: I ha de combinar el fet de tenir una criatura amb haver d'estudiar. L1.2: Amb haver d'anar a classe, sí. Vull dir que, escolta que, escolta, que ha tingut una criatura als tretze anys... està prou bé, eh! L2: No, no! (riures del públic) L1.2: Li ha quedat un "tipín" a la Laia Manzanares que, escolta...! L3: Escolti, d'acord. Ja sabem qui és el Pol, la Tània, l'Oliver, la Oxana... L1.2: ...i el Kevin Jesús! L2: No, no hi ha cap Kevin Jesús. L3: Kevin Jesús no surt a la sèrie... L1.2: Com que no? El Kevin Jesús surt! Surt amb mi! I ve cada dilluns a veure la sèrie... "Bueno" la veu... (riures del públic) He he he... Ja sabeu per on vaig, eh, nenes? (riures del públic) L2: Sí... la veu... L1.2: El que veu és una altra cosa... és una altra "penícula"... L2: És una altra "penícula"... sí... L1.2: La "penícula" que tinc entre les cam... L4: Va, va, va! Prou Angelines!!! (so d'un timbre) L2: Prou, prou! S'acaba Merlí, aquesta és la notícia. L1.2: De debò, (música trista, dramàtica, fins*) pobre Carlos Cuevas eh... L2: El Carlos Cuevas, sí...	
--	--	--	---	--

				L1.2: Què farà el Carlos Cuevas? Semblava que tenia futur... L3: Home, que encara és jove. L1.2: i ara... ara es quedarà al carrer el Carlos Cuevas... Que l'hem vist créixer amb TV3, al Carlos Cuevas... L2: Sí, d'acord, però té em... L1.2: i escolta e... L2: Tindrà feina seguríssim. De fet, ja la té... vull dir que no s'acaba amb Merlí... L1.2: Aai... Quin "iogurín" el Carlos Cuevas... em sembla que l'hauré d'adoptar. Nenes! No l'adoptaríeu pas al Carlos Cuevas? Escolta'm... amb els braços oberts... L2: Sí, sí, "bueno". L1.2: Adopta un "tío" home! (*)	
07:48 - 08:30	42"	Repàs de les notícies destacades	PP: L2, L1.2, L3 i L1.	L2: "Bueno"! Avui parlarem de la sentència del Cas Palau, parlarem també de com la política té més audiència que el futbol últimament. L1.2: Sí, "bueno"! La política té més audiència que el futbol però "menus" que el <i>Merlín</i> eh! (música trista, dramàtica, fins*) Ai... Carlos... Carlos Cuevas vine amb la mama... (*) L2: Si creieu que hi ha algun tema del que no se n'ha parlat PRAU, ens ho podeu fer saber eh... L1.2: "Bueno" no se n'ha parlat prou del Merlí. Eh Natza? L3: Home si... L1.2: Tu que ets amiga del Ramsès Orella, com està? Està malament, eh... L3: No ho sé, perquè fa dies que no hi parlo... L1.2: No? L3: No... Espero que estigui bé. L2: Sí, està bé. Envieu els vostres dubtes, les vostres preguntes, les vostres consideracions, els vostres correus elèctrics a lacompetencia@rac1.net i els missatges a Facebook, a Twitter i al Shooter... L1: Avui han passat més coses però, potser no són tan importants. L2: Tot seguit, les repassem.	
08:30 - 08:38	2"	Cortina Musical	-		PP: música 3 2P: públic
	6"	Indicatiu	Grabació	Veu pregrabada: No cal moure's de Rac1 per escoltar La Competència	
08:38 - 08:51	13"	Cortina Musical	-	-	PP: música 4

08:51 - 10:33	1' 42"	Informació horària + Notícia 3	PP: L2, L1.2, L1, L3, L4 L2: Un quart d'una del migdia. Avui no només s'acaba el Merlí... (música trista, dramàtica, fins*) L1.2. "Bueno"... Jo pateixo amb tanta criatura. Després diuen que hi ha <i>paro juvenil</i>... "claru", tu imagina't la de "crios" que se'n van ara, acaben l'escola... L2: Sí, però imagini's que... L1.2. ...van a buscar-se la vida L3: Que és culpa del 155 eh... Sense el 155 no s'hagués acabat Merlí. L1.2. Si "almenus" haguessin fet FP... (riures del públic) ...els hi ha donat això d'anar a la universitat. "Bueno" L3: Hi ha algun personatge que fa FP o... (*) L2: Merlí 2 podria ser a la universitat i després continuar les vides... "bueno", en fi. També, com dèiem, s'ha acabat el judici del Cas Palau de la Música amb el Fèlix Millet de protagonista... L1.2. Ah! Ell també surt al <i>Merlín</i>? (riures del públic) L2: No! No surt al <i>Merlín</i>!!! L1.2. Quin paper fa el Millet? D'estudiant? L2: No, de "tripitidor"! L1.2. Home, jo me l'imagino el Millet a <i>Merlín</i> eh... Perdona, Merlí, el <i>monedero</i> de la Oxana "me va" caure dins de la motxilla... me'l vaig endur a casa sense voler i... i mira, m'ho he gastat tot. (riures del públic) L2: Miri, deixi-ho estar. L1.2. Que... per cert, ara que parlo de la Oxana, aquesta personatge de la Laia Manzanares, que va rapada. Oi que li han rapat el costat d'un, "bueno" és que, que guapa que és, eh? Rapada fins i tot eh! La Laia Manzanares eh? L2: Sí, i ho fa molt bé! L1.2. "Lo" bé que està per haver tingut un fill als tretze anys, eh? L4: Calla ja! Home! Pesada! L1.2. Escolta! Aquest "tipet" que té, que ja el voldries tu, nena! L2: És ficció! L1.2. Com que és ficció? L2: Home! Si la Natza hagués tingut un fill als tretze... ara el fill en tindria 46 eh! L1.2. No... Si la Natza hagués tingut un fill L4: Escolta! A veure si et trenco la cara, jo a tu! En tindria 45! L1.2. Si la Natza hagués tingut un fill, ara el fill tindria... (silenci) ... un trauma! (riures del públic) L2: O dos! (riures del públic) Prou, prou, prou, va. No insulteu a la meva amiga. L1: Pareu ja amb el Merlí! L4: Ara, ara. L3: Va, prou Merlí.	2P: música 4
---------------	--------	--	---	--------------

10:33 - 24:42	14' 09"	Notícia 1	PP: L2, L1.2, L3, L1.1 L2: Tenim mitja dotzena de culpables del Cas Palau. Els repassem amb Oriol de Balanzó. Bon dia! L1.2: També és culpable ell? L2: No, no! Calli! L1.2: L'Oriol de Balanzó...? Mare de deu, aquesta trama del Palau és més complicada cada dia eh. L3: Va! L'espoli del Palau de la Música ah, i dels de, pels diners de ferroviari que va pagar Convergència a través de la Fundació del Palau, per tot plegat, el jutge ha condemnat Fèlix Millet a nou anys i vuit mesos de presó. (música de la Loto -fins*) Millet també haurà d'abonar nou milions d'euros en total, juntament amb Jordi Montull, diners que s'havien endut del Palau de la Música. L1.1: "Bueno", però que se'ls havien gastat en productes de primera necessitat. (*) Vull dir que això... això conta com a eximent, vull dir... L2: "Bueno", ah... Al llarg d'aquests últims anys, hem parlat de tot de coses... miri, escolti... L1.1: No és "lu" mateix, gastar-se nou "millions" d'euros que li demanen al Millet en... en cocaïna, que... escolta'm, que, "pues" en un "mando" a distància... L2: Exacte! Recordem que Millet i Montull s'havien gastat els diners, entre d'altres coses, per fer-se: (música de la Loto -fins*) u, arreglar el flotador i la cafetera de casa; 373 euros... L1.1: Ja veus, ja veus quin mal han fet 373 euros "enfrent" de nou milions! L2: ...instal·lar-se unes persianes elèctriques; 789 euros... L1.2: Oh! Això va molt bé, eh! L2: sí... va molt bé tenir... L1.2: Això sí que és de ric. (*) L2: El què? L4: Home... L1.2: Fa de ric veure... Nespresso? L2: No, es... L1.2: No cafè, eh? Nespresso! L3: Em sembla que la filla de Montull també s'havia fet arreglar les persianes, si no recordo malament, la cafetera Nespresso al compte del Palau de la Música... L1.2: i, escolta'm, ser ric és arribar a casa i poder-te fer un Nespresso i poder pujar les persianes "apretant" un botó. Això sí que fa de ric. L3: Això fa de ric... mentre beus el Nespresso... L1.2: "Bueno"! O que una persona d'una altra ètnia, vestida de blanc i amb còfia "apreti" el botó de pujar les persianes per tu. L2: Sí, això també fa molt de ric... "Bueno"! L4: Això fa de racista també. Seguim... L2: Millet també, eh... L1.2: Què "hai" dit jo ara?	2P: música 4
---------------	---------	------------------	--	--------------

			L4: Home... Persona d'una altra ètnia...? Vestida de blanc...? Però què t'has pensat?! L1.2: "Bueno" pot ser un "negret"! L4: "Bueno" ja hi som! Ja hi som! L3: Prou, va. Millet, deia l'Òscar, (música de la Loto -fins*) també es va fer construir un comandament a distància per poder canviar la tele des del jacuzzi gegant que té a casa... L1.1: Ha ha ha! Perdoneu! L3: Perdó, és que m'emociono, m'emociono només recordar-ho... L1.1: <i>Señor</i> Pepito... (riures dels locutors i del públic) <i>Señor Pepito del jurado popular</i>, o sigui, prengui nota bé d'aquesta frase, per favor. (*) Perquè, és que, cada paraula és un delicte. (riures dels locutors) Cada paraula és de <i>campeón</i>. Cada paraula és de que aquest senyor Millet té uns "vuelos" tan gordos que no li cabien al jacuzzi... per això el jacuzzi era gegant! L2: Tres jacuzzis! Un per ell i un per cada testicle, no? L1.1: Fa un comandament a distància, se'l fa fer... O sigui, no és que va al Corte Inglés a comprar una Sony Bravia... no! No, no no! <i>¡Hágamelo usted! ¡Diséñemelo!</i> L2: Això què fas? Vas a cal fuster? (riures dels locutors) L4: Al de les persianes! (riures dels locutors) Li encarregues el comandament! L1.1: El <i>mando</i> a distància... L3: Al de la <i>carpinteria de aluminios</i>, li dius: "Ja que hi és, facim també un <i>mando</i> a distància". L2: Com al programa de la Natza... "Ja t'ho faràs"... L4: El Rafel! El Rafel t'ho faria, segur! L1.1: "Buenu, pues" imagina't la cara del Rafel aquest, del "Ja t'ho faràs" de la tele tres, quan arriba Fèlix Millet i li diu... "Escolti'm, un comandament a distància... - Per què el vol?" no? El primer que "te" pregunta un botiguer, no? "Per què el voldrà? - Miri... fff... és per poder canviar la tele..." L2: Sí, "bueno", clar, per això el comandament. L1.1: "- Escolti tenim aquí uns <i>mandos</i> que són <i>control remoto universal</i>... - No, no no! Esque és per canviar la tele des del jacuzzi. - Ah caram! Llavors ha d'anar plastificat... perquè..." L4: Ha de ser submergible! L1.1: Però esque no <i>hay</i> acabat la frase! "És per poder canviar la tele des del jacuzzi gegant! - Però aviam..." diu el botiguer: "gegant què té? La tele o el jacuzzi? - Bueno... eh... tot!" (riures dels locutors) Tot! L3: Bé, tot plegat va costar, no se si li va encarregar al Rafel de "Ja t'ho faràs", però va costar 850 euros. L1.1: Hòstia! Un <i>mando</i> a distància... L1.3: Mare meva!! L3: Oh! Submergible! Pots canviar des de sota l'aigua! L1.1: 150 mil pessetes de les <i>antigues</i>?	
--	--	--	---	--

			L1.3: i sense piles! (riures dels locutors) Segur que no anaven les piles! L1.1: Imagini's vostè amb piles! L1.3: Escolta... i això del Cas Palau... L3: Si... L1.3: ...ja ha sortit, també, que Millet era el contacte d'Aznar? i la FAES a Catalunya? No! No, no, no! No contesteu! Ja sé que no... (riures dels locutors) No, oi? No ha sortit... L3: No, de fet, va sortir en una petició, recordem de fa tres o quatre anys, de la Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona però, el jutge no ho va deixar investigar l'acusació. Es sospitava que hi havia un milió d'euros del Palau que havien anat a parar a la branca catalana de la FAES... L1.2: Això és del Aznar eh, això de les FAES eh... L3: En tot cas, això no s'ha investigat i, per tant, no s'ha aprovat. I, per tant, nosaltres no podem confirmar ni "desconfirmar" que això hagi passat. L1.3: Exacte... <i>Bueno</i>... No s'ha investigat això de l'Aznar perquè... Hop! Màgia! Ha contractat d'advocat el Mag Lari! (riures dels locutors) L3: Bé, escolteu, si voleu saber quines altres sentències o complementar la sentència d'aquest Cas Palau, tenim al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya... L2.2: Benet Iñigo. L3: El Benet Iñigo, exacte! Benet, bon dia! Benet: Hola, bon dia! (so de fons, lleu interferència quan parla Benet) L2: Hola, que tal? L1.2: Hola Benet! L2: Quina connexió... fa bona pinta perquè sona a disc dels anys setanta L1.2: Sht! Calleu, calleu! Sht! Calleu! L2: Hi ha un fregit de fons però, escolta... L1.2: Goita! Això és la fregidora Taurus. Ves, que jo "te se" dir <i>hasta</i> la marca i el model. L3: Potser funciona millor l'altre micròfon... No ho sé. Benet: Hauríem d'haver encarregat la mòbil al mateix que va fer el <i>mando</i> al Millet potser (riures dels locutors) L1: El Benet és a la Ciutat de la Justícia... no... L3: No, al Tribunal Superior de Justícia, perdó, que ho he apuntat malament abans. L2: Doncs això, expliquem que han condemnat al Millet, a Jordi Montull també? El seu soci? Benet: Sí sí, també. A Jordi Montull una mica menys, a set anys i mig de presó... L1.1: No entrarà a presó! Benet: ...i a la Gemma Montull, que és la seva filla, a quatre anys i mig de presó. És a dir, que a tots els que eren responsables del Palau mentre es va fer aquest espoli, els responsables d'aquest espoli, condemnats menys un.	
--	--	--	---	--

			Que és Rosa Garicano, que és l'exdirectora general del Palau de la Música... L1.2: <i>Bueno</i> que és dona Benet: ...i que, per la qual també es demanaven cinc anys de presó però que haurien prescrit els seus delictes i que, per tant, doncs finalment ha quedat absolta. Que no vol dir que no hi participés, simplement que han caducat els delictes. L3: Benet, deien que la filla de Montull havia pactat, de fet, Jordi Montull havia pactat amb la Fiscalia una rebaixa de la condemna o de la petició de la condemna per la seva filla. Però fins al final no s'ha sabut que no els han fet cas, és a dir, que el jutge ha passat una miqueta del que demanava la Fiscalia. Benet: Diguem que els han fet cas a mitges. Per Gemma Montull, recordem que, inicialment, abans del pacte, la Fiscalia demanava 23 anys de presó. És a dir que, la considerava em... una peça clau de tot l'entremat... L1.2: Mare de déu. Benet: ...després del pacte el que feia la Fiscalia era rebaixar a tres anys però, un d'ells, substituïble per una multa. Per tant, quedarien dos anys i no caldria que entrés a la presó. La pena final que li han posat és de quatre anys i mig, per tant, és una pena molt més baixa... L1.2: si... més baixa... Benet: ...de la que es demanava inicialment però substancialment més alta que la que finalment va demanar el fiscal i, per tant, una pena que si que implicaria l'ingrés a presó de Gemma Montull. Que l'ha considerat injusta, ella ha defensat a la sortida d'aquesta comunicació de la sentència, doncs, que, ha declarat que ella em... no tenia res a veure, simplement feia el que li demanava el seu pare però que no sabia ni com funcionava tot... L1.2: Escolta les dones, vull dir... Això dels Tribunals ho tenim clar, vull dir, això ho portava el meu marit, això ho portava el pare... Vull dir, nosaltres no obríem ni les cartes dels bancs... L2: En justícia això és l'adoctrina... L1.2: és l'adoctrina-infanta. L2: Sí! Adoctrina-infanta! L1.2: Sí, de: "<i>Yo esto no lo se, lo llevaba mi marido</i>". Això ho portava el pare. L2: El cas, Benet com dèiem, també posaven en evidència al finançament irregular de Convergència Democràtica a través del Palau... L1.1: Ara, ara, ara... L2: ... com... L1.1: Ara, ara... L2: Deixi'm acabar! L1.1: Ara, ara! Artur Mas, <i>culpable</i>! L2: ...com ha quedat la cosa? Pel que fa a Convergència? Benet: Doncs, textualment la sentència parla d'un acord criminal que s'havia establert entre les diferents parts. És a dir, Ferrovial d'una banda, el Palau com a diguem, canal; i Convergència per l'altra. Pel qual, doncs, es feia aquest	
--	--	--	---	--

			traspàs de diners a canvi de l'adjudicació de l'obra pública. Xifra aquest traspàs en 6,6 milions d'euros... L1.1: fixa't tu Benet: ...que haurà de pagar convergència. I en canvi, els que s'escapen de la condemna són els exdirectius de Ferrovial que, no vol dir que no hi participessin, com en el cas de Rosa Garicano que comentàvem fa un moment, sinó que, els seus delictes d'administració deslleial de l'empresa han prescrit també, han caducat, i, per tant, doncs no entra a valorar-los sinó que directament els absolt. L1.1: <i>Hombre!!!</i> L1.3: Vaja! És a dir que al corrupte se'l condemna però als corruptors no, com sempre. Aquí no hi ha ningú mai que pagui, o què?! L1.1: <i>Bueno</i> perdoni! L1.3: Les constructores mai són culpables o què? L1.1: Ara! És que els corruptors són constructors, vull dir... són... L2: No, <i>bueno</i>... Benet: És significatiu en la trama de Convergència que, a qui es condemna és a l'extresorer, Daniel Osacar, que... L1.2: Quin dels dos? Benet: ...a quatre anys i mig... L3: Un moment, què vol dir, quin dels dos? L1.2: al Osacar Andreu o al Osacar Dalmau? ha-ha-ha-ha. Aai... (entra música del programa) <i>Chistesss</i> L4: És que ja l'havies fet! L1.2: He posat una mica de <i>chistes</i> de humor perquè és molt espès aquest tema, trobo... L3: Fa cinc anys que està fent aquest acudit! L2: Daniel Osacar és l'extresorer del partit que està condemnat a quatre anys i mig de presó. No, Benet? Benet: Exactament. També, a la sentència s'apunta que hauria participat en aquesta trama un altre extresorer, l'antecessor de Daniel Osacar, que és Carles Torrent però que ja ha mort i, per tant, doncs, ja no pot entrar a la presó i... L2: és una feina de risc ser un tresorer de partit... si ets del PP o de Convergència. És una feina que, escolta, tens una... vius fins els tretze anys... L4: <i>Bueno</i> i el de l'Alcapone també era de risc! L2: <i>Bueno</i>, en fi, perdona Benet que t'he tallat. Benet: eh, no no. Simplement que, un apunt cap a la sentència, que és significatiu, crec, que és que, no es pot excloure diu, textualment, que hi partissipessin altres persones del partit que no s'han pogut identificat... L1.1: Artur! Artur! Benet: Diguéssim que, fa una mica aquesta pinzellada que, es pot interpretar, doncs, <i>bueno</i>, diria que és d'una fàcil interpretació.	
--	--	--	--	--

			L1.1: “Goita”, jo tinc una llista aquí. A veure si sabeu de qui es tracta eh... Artur <i>punto</i> Mas. L2: No! No! Escolti! L3: Però què vol dir Artur <i>punto</i> Mas? L1.1: Jordi <i>punto</i> Pujol! L2: Prou! Dèiem que aquesta sentència li han fet arribar via... CD-rom? Tinc aquí apuntat? Pot ser? Benet: Bé, no l’hem vist el CD-rom però aquesta és la manera com se’ns ha comunicat des del TSJ, que es comunicaria la sentència. Tots els acusats han rebut en paper en mà una còpia d’onze fulls del que seria la decisió, la condemna o l’absolució en alguns casos. Això ho han rebut en paper per mirar-s’ho ja dins la sala on l’han donat... L1.3: Amb unes targetes foradades, que era com va començar la informàtica... L1.2: I fixa’t tu, Benet, (so molest de fons per la trucada) perdona quan tu reps i ets el culpable i reps del jutge una sentència que són... <i>¡Ojo!</i> que fan obres Benet! Benet: Sí, estàn fent obres aquí al Palau de Justícia. L1.2: <i>¡Ojo!</i> que hi ha un <i>taladro</i> “percutor” d’aquests eh! <i>Pues</i> escolta, quan tu reps a casa (*) una multa, per exemple, que són dos fulls de l’ajuntament que dius ‘hosti! has de llegir-ho ràpid perquè’ dius <i>bueno</i>, vas al final, a veure, l’import (cops de mà) a veure l’import a veure què me toca... Doncs tu imagina’t aquests que són els acusats que els hi donen onze folis que se l’han de llegir fins que no arribes al final no saps si ets <i>culpable o inocente!</i> L2: Però al final hi ha un spoiler Benet: No, no! Aquests onze folis ja són el final. Aquests onze folis és el que diu a què es condemna cadascun. L1.2: Mare de déu, quin final! Benet: La sentència té 549 pàgines... L1.2: Uuuh! Benet: ...que és per això que no han volgut imprimir tant paper aquí al Palau de la Justícia. L3: Molt ben fet. L1.4: <i>Bueno, ¡cuidao’ eh! Porque CD-rom, vosotros no sabeis hablar inglés, y CD-rom, con eme final... es CD-ron, con ene. ¡CD-ron! es un invento pepino y no es tema valadi eh</i> L3: És que, es CD-rom, amb ema. L1.4: <i>¿Vosotros sabeis la capacidad de un CD-ron?</i> L2: Eh? L1.4: <i>Ahí cabe la discografía entera de los Beatles eh</i> (riures dels locutors) L2: <i>Bueno</i> sí, i a mi què m’explica? L1.4: <i>En un solo CD-ron, eh!</i> L2: En fi... Benet: Hi ha gent que els posa al balcó per espantar els coloms també.	
--	--	--	---	--

			(riures dels locutors) L3: Home, si poses la sentència del Cas Palau per espantar els coloms, segur eh! L1.4: <i>¡Eso es un sacrilegio!</i> Benet! Benet! <i>¡Eso es un sacrilegio, eh!</i> L2: I si poses un <i>disco</i> d'aquests dels Beatles per espantar els coloms ves que no t'acabin cantant "<i>Hey Jude</i>" al final. (riures dels locutors) En qualsevol cas, hi ha alguna cosa més a afegir, Benet? Benet: Bé, un altre detall curiós o... una altra part de la condemna és que una altra de les que haurà de pagar per aquest espoli del Palau és Laila Millet. Que és la filla de Fèlix Millet, que es va casar al Palau de la Música... L1.2: Oooooi... Benet: ...i per la qual, doncs, amb diners del Palau. Recordem aquella famosa història i que haurà d'abonar com a... L1.1: No, no! Perdona! Benet! L3: Recordem-la bé... L1.1: Sí, recordem-la bé! O sigui, explica, explica Benet perquè aquí... Aquí hi ha una jugada de Fèlix Millet, AMB EL CONSOGRE! Que li estafa calers al consogre! Si "vai" malament... Me, me, me corregeix en Benet! Benet: Vas bé, vas bé, vas bé. L1.1: No sé quanta pasta al consogre va fotre... L2: <i>Bueno</i> jo no sé exactament si això, si això... L1.1: ... al damunt de la taula L3: No me'n recordo però, Fèlix Millet... L2: ...ha estat jutjat o no... L1.1: <i>Bueno</i> això s'ha jutjat familiarment, el consogre ja fa anys que no li parla amb aquest tio. Perquè... <i>claro</i>... L2: <i>Bueno</i> deixi-ho estar... Ara no... Ara no entrarem en les qüestions familiars, estem aquí per... L1.1: Però si és "lo" millor del cas! L2: El millor del cas és que hauria dit, o hauria demanat al consogre que pagués uns diners ah... per... L1.1: Per la boda! De dir... Hòstia... Anem a mitges! Ajuda'm a pagar perquè... aquí,... haurem de tapar tota la platea. Es va tapar amb unes fustes que anaven per damunt de totes les butaques perquè clar, sinó, tots els invitats per sobre de les butaques hagués quedat lleig. L2: Com un concert... L1.1: Ho hagués embrutat. I llavors li diu: escolta,... L4: 40 mil euros! L1.1: ...passa'm 40 mil eures, tu! Que tu ets el consogre hòstia, m'has d'ajudar a pagar això una miqueta... L2: Ho fem a mitges L1.1: ... i després resulta que se sap que "lo" de la boda ho ha pagat amb pasta del palau i els 40 mil euros del consogre (so de flauta d'èmbol cap a
--	--	--	---

				agut) (riures del públic i locutors) Ui! Me s'han caigut d'aquí de la butxaca! (riures del públic i locutors) Però ara... hi havia un forat al forro L2: En fi... sí, ha quedat clar. El forat del forro. L1.1: És que, no te'ls puc tornar perquè, és que mira... L2: Aquella americana que recuperes dos anys més tard i dius "mira! 40 mil euros, eh, que m'he trobat!" (riures del públic i locutors) L1.1: I del consogre! Que valen el doble! L2: Que valen el doble. Em, Benet, moltes gràcies... Benet: A vosaltres! L2: ...i bon dia, seguim, fins ara! L1: <i>Merci!</i> L3: Vinga va!	
24:42 - 24:50	8"	Cortina Musical	-	Aplaudiment del públic i música	PP: música 5 2P: públic
24:50 - 24:55	5"	Indicatiu	PP: L1	L1: Bé, continuem a La Competència quan passen dos minuts de dos quarts d'una del migdia.	PP: locutor 1 2P: música 5
24:55 - 30:00	05' 05"	Notícia 1	PP: L1, L1.2, L2.3 i L3.	L1: Continuem parlant d'aquesta sentència del Cas Palau que arriba gairebé nou anys després que esclatés el cas. Fèlix Millet, com dèiem, ha sortit del jutjat però, no ha fet declaracions. Ah... Recordem que aquesta sentència es pot recórrer encara, per tant, ah... aquesta gent no anirà a presó... L3: De moment L1: ...de moment! Ah... Nosaltres, però tenim una exclusiva perquè ah... Podem parlar ara mateix, em diuen, (se sent una respiració forta a l'altra banda del telèfon -fins*) amb el principal condemnat del Cas Palau que ja el sentim respirar a través del telèfon. Allò que fa tanta ràbia; gent que parla i respira a un dit del telèfon... sense adonar-se'n. Ah... Senyor Fèlix Millet! "Fèlix Millet"/L2.3: <i>Bueno, el mando si hace falta me lo traeis al Traspalé</i> L1: No sé què diu del Traspalé... Fèlix Millet, bon dia! "F.M."/L2.3: Sí, qui truca? Sí? L1: Sí, Millet, li truquem... Li truquem de Rac1. Com està? "F.M."/L2.3: Ah... Molt malament. Vaig molt medicat (riures del públic i dels locutors) Vaig molt medicat... L1: "Hosti", però, "vaig molt medicat"? Fot vuit anys que va medicat. "F.M."/L2.3: Era una pastilla molt grossa... L1: Hòstia! I tan grossa! "F.M."/L2.3: Molt... Mira com estic: (so d'estossegat) L1: Vaja... "F.M."/L2.3: <i>Faig expectoraciones...</i> L1.2: Que és tos, és tos productiva, senyor Millet? "F.M."/L2.3: Tothom en té de productiva! Jo no he fet res a la meva vida que	PP: locutors 2P: música 5 3P: efectes sonors i públic

			no fos <i>productivo!</i> L1: (riu) Sí! “F.M.”/L2.3: <i>Hasta</i> el casament de la meva filla. L1: Ia... ia, ia... m’imagino! Sí, ara parlàvem de la seva relació amb el consogre... “F.M.”/L2.3: Sí, molt bona a més a més... Vull dir que... <i>voi muy “medicao”</i> L1: És a dir... inexistent, suposo, no? Bé! “F.M.”/L2.3: Eh? L1: Molt, molt malament. Ja el sento que està molt malament... No, no, no, no m’agradaria ah... “F.M.”/L2.3: Marisa! Un entrepanet de pern... de pernil d’aglà! <i>Con pan de kamut, por favor.</i> (riures del públic i locutors) L1: Senyor Millet! Mira, veus? No... “F.M.”/L2.3: El pernil que <i>esté</i> recèn “tallado” que sinó <i>me hace alergia</i>. (riures del públic i locutors) L1: El primer al·lèrgic al pernil d’aglà! Ah... Escolti, Senyor Millet! “F.M.”/L2.3: <i>Bueno</i> es diu d’aglà però és de porc. L1: No, ia, ia... D’aglà, sí. “F.M.”/L2.3: Els criem aquí! L1: Ah! Els cria vostè? (riu) Això si que és poder, no? O sigui, vostè m’està dient que dins de casa cria pernil ibèric? L4: Home! Dins de casa no ho sabem. L1: Diu que els cria aquí... Té, té una mica de corrent. “F.M.”/L2.3: Una habitació, una habitació que tenim de 300 mil metres quadrats! (riures del públic) L1: Ah! Molt bé... “F.M.”/L2.3: I... Els llamàntols al jacuzzi! (riures del públic) L1: Llamàntols al jacuzzi... (riu) Un jacuzzi gegant, eh? Per cert, guarda el comandament a distància, aquest que es va fer fer, es va fer vostè, dissenyar per 850 euros? “F.M.”/L2.3: Sí! <i>Bueno</i>, jo el tiquet perquè... aquí ho guardem tot. L1: Guardi! Guardi, guardi el tiquet. “F.M.”/L2.3: Esque... jo... “vai... vai... Vai” molt medicat. L1: <i>Bueno</i> escolti, ah... Senyor Millet, volíem... li trucàvem per ah... L3: Per saber... L1: Per saber com ha rebut la sentència. “F.M.”/L2.3: En un CD. En un CD-rom. L1: Ja... home... com ha rebut... “F.M.”/L2.3: En ple segle XXI i encara hi ha gent que compra putus CDs eh... L1: Sí... No, però... “F.M.”/L2.3: Això, un melòman com jo... m’emociona, no? M’emociona i... L1: Que la gent encara compri CDs... “F.M.”/L2.3: <i>María! Marisa, perdona! Me he “equivocao”.</i>	
--	--	--	--	--

			L1: No sap ni com es diu el servei? “F.M.”/L2.3: <i>Bueno</i> tan me fa! L1: Ja... ia... “F.M.”/L2.3: <i>Hacme también un biquini trufado, por favor.</i> (riures del públic) L1: Hòsti... Estic per venir a esmorzar amb vostè eh! (riures dels locutors) Estic per venir aquí, a casa seva a esmorzar també un biquini trufadet. “F.M.”/L2.3: És el típic esmorzar de dos quarts i cinc d'una, si, eh... L1: Escolti'm, una cosa. La seva germana... “F.M.”/L2.3: La Pat L1: La Pat, si “F.M.”/L2.3: Exacte... L1: Pat Millet... L1.2: Mira, sembla allò del... Del “Pat Fuego”. Hi ha el “Pat Fuego” i el Pat Millet! L.4: <i>Bueno</i>... L1: <i>Bueno</i>, la seva germana Pat Millet va parlar ahir al Via Lliure de Rac1 amb el Xavi Bundó. “F.M.”/L2.3: Què diu, què diu? Què diu la Pat? Què ha dit? Què ha dit? L1: Doncs, miri... La Pat diu <i>bueno</i>... “F.M.”/L2.3: No m'interessa. L1: ...no la sentirem però li puc resumir que, que diu que vostè, vostè no aguantarà a presó. Si el tanquen a presó no aguantarà. Diu també la Pat Millet, la seva germana, que ja no li queda cap amic a vostè i que només rep visites de periodistes. “F.M.”/L2.3: <i>Bueno</i>... Val, els periodistes, poden ser molt bons amics, eh. Jo els veig des de la finestra de casa, són bellíssimes persones ah... respiren i tot eh. L1: Si, home, ja ho sé que respiren els periodistes. “F.M.”/L2.3: I els tiro cacauets i (riures del públic) escolta'm, corren a buscar-los! És, és... L1: Sí, home, corren a buscar-los perquè entre el món del periodisme passa molta gana. Però què és aquest humiliació? De tirar cacauets? “F.M.”/L2.3: <i>Bueno</i>, no és humiliació. Són <i>Higgel's</i> eh! Són <i>Higgel's</i> que... L1: Home! <i>Higgel's Snack!</i> L3: Sí... “F.M.”/L2.3: Cacauets amb mel i sal. (riures del públic) Te'n menges un, i podries acabar amb quatre pots sencers, eh. L1: Sí. “F.M.”/L2.3: Són com heroïna, però amb mel. (riures dels locutors i del públic) L1: Miri, això... (riu) ...no se m'hagués acudit mai. Aquesta definició tan exacte del que és un <i>Higgel's Snack</i>. Sí... és cocaïna... no? O heroïna, perdó! Perdó, heroïna amb mel! “F.M.”/L2.3: Perdó, perdó, perdó...	
--	--	--	--	--

				L1: Escolti, senyor Millet, eh... Quan creu que entrarà a presó, vostè? “F.M.”/L2.3: (riu) Sí, eh... (riures dels locutors i del públic) No ho sento bé... crec que tinc interferències.	
--	--	--	--	--	--

LLEGENDA:

“ = segons

‘ = minuts

Locutor 1 (**L1**): Òscar Dalmau. Tanmateix, interpreta els “locutors” següents:

Locutor 1.1 (**L1.1**): Jep Cabestany.

Locutor 1.2 (**L1.2**): Angelines.

Locutor 1.3 (**L1.3**): L’avi

Locutor 1.4 (**L1.4**): Xosé Antón Pazos de Vieira

Locutor 2 (**L2**): Òscar Andreu. Tanmateix, interpreta els “locutors” següents:

Locutor 2.1 (**L2.1**): Mohamed Jordi.

Locutor 2.2 (**L2.2**): Jean Paol

Locutor 2.3 (**“Fèlix Millet”/L2.3**): simulació de Fèlix Millet a l'altra banda del telèfon. Aquest personatge no és del programa però en aquest en concret han utilitzat una imitació de la seva veu per fer veure que l'entrevistaven per telèfon.

Locutor 3 (**L3**): Oriol de Balanzó

Locutor 4 (**L4**): Natza Ferré

PP: primer pla.

SP: segon pla (de fons, acompanyant l'element principal).

3P: tercer pla (sobretot efectes sonors al llarg del discurs).

NOTA:

La **careta** del programa és sempre igual excepte els pobles de procedència dels oients en directe del dia.

La **sintonia** de l'espai té un ritme propi del 'pop' i en concret del 'hip-hop' que situa immediatament a l'oient en el tipus de programa que s'està escoltant. La mescla de veus, músiques i sons foren encarregades a un discjòquei (DJ) professional i no són gratuïtes, sinó que es van pensar estratègicament per ser diferents a tot el que s'havia fet anteriorment. [Informació extreta de l'entrevista realitzada a Òscar Andreu i Òscar Dalmau, locutors i promotors originals del programa. Disponible a l'Annex 5].

ANNEX 5- Entrevista a “Els Òscars”

Entrevistador: Arlet Mollà Garcia.

Entrevistats: els Òscars de La Competència, de RAC1.

Dia i lloc: 16 d'abril de 2018, els estudis de RAC1.

[Respostes en forma d'àudio en un CV]

Perfil de l'equip:

1. Anys d'experiència al món radiofònic? Anys a RAC1?
2. Estudis de tots els membres de l'equip

El ritme a la ràdio + programa:

Context —> El meu treball se centra en l'estudi de dues de les **estructures rítmiques** a la ràdio, la interna i l'armònica. A grans trets, la **interna** fa referència a les paraules per minut locutades i l'**armònica** als elements que creen l'espai (joc de veus, músiques, sons, silencis...)

Concretament en els programes informatius amb humor però també en la diferència rítmica que hi ha durant les diferents franges horàries del dia. És evident que el cos humà està més receptiu en algunes hores, com és el cas del matí, i menys a altres, com al vespre.

3. Sou conscients, com a treballadors de la ràdio, de la diferent ritmicitat en els programes al llarg de tot el dia? Fins i tot, en un mateix programa que duri diverses hores?
4. Pel que fa al vostre programa, com treballeu el ritme? (ritmes que caracteritzen els diferents personatges)

P. Informatius amb humor VS P. Info. estrictes:

5. Com plantegeu el vostre programa, que jo he classificat com informatiu amb humor? Quins elements apareixen/feu aparèixer en comparació amb un informatiu (com jo els he classificat) més estrictes? Com podria ser “El món a RAC1”.
6. Des del vostre punt de vista, quin programa creieu que aconsegueix informar més? Un informatiu amb humor o un estricte? Per què? L'humor ajuda a l'oient a recordar?

Imatge: Estudi 1 de RAC1, durant el programa en directe de La Competència del dia 16/04/18. Arlet Mollà

El programa “La Competència”:

Recordar —> Considerant que els elements que caracteritzen la veu són: el to o freqüència (agut o greu), el timbre o color (forma de l'ona que es pot modificar amb la manera de treure l'aire), la intensitat (fort o suau).

7. Com prepareu i/o creeu un personatge? Com trieu i decidiu el to, el timbre, la intensitat, i també la velocitat de locució...? La duració?
8. Després d'un programa mai deixeu que els oients que anem a veure el programa ens quedem amb algun dels vostres guions. Puc preguntar per què? El que m'agradaria saber és, aproximadament, Quin percentatge conté el vostre programa de guió i d'improvisació?